

Ümit İLTER, 1967'de Adıyaman'da doğdu. Aslen Mersin Silifke'lidir. Ortaokulda devrimcilerle tanıştı. Lise yıllarında artık bir devrimci sempatzanıdır. Ama ülke 12 Eylül'ü yaşamaktadır. Aktif bir devrimcilik yapma olanağını bulamaz. Lisede tiyatro ve edebiyata ilgilenir. 1984-1985 yıllarında İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne girer. Burada devrimcilerle tanışır. DEV-GENÇ safların da yer alır.

Cunta sonrası devrimci mücadelenin yeni yeni geliştiği bu süreçte gençlik hareketinin örgütlenmesine önderlik eder.

1987'de tutuklanır. Bayrampaşa Özel Tıp'de tek tip elbise direnişine katılır.

Tahliyesinden hemen sonra gençliğin o süreçteki en büyük direnişi olan Nisan gösterilerinin önderlerinden-örgütleyicilerinden biridir. Bu direnişten dolayı tekrar tutuklanır.

Tahliyesi sonrası artık illegal mücadele içindedir. 1991'de İzmir'de iki arkadaşının şehit olduğu çatışmada yaralı olarak tutsak düşer. Yaralı hali ile işkenceye götürülür, işkencede direnir. Bu tarihten sonra Buca, Aydın ve Ümraniye hapishanelerinde kalmıştır.

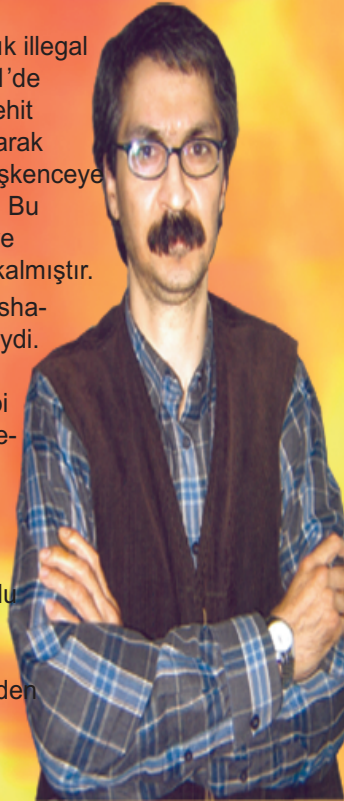
19-22 Aralık 2000 büyük hapishaneler katliamında Ümraniye'deydi.

Bu katliamdayaralandı.

İşkence gördü ve Kandıra F Tipi Hapishanesi'nin tek kişilik hücrelerine atıldı.

Mayıs 2007'de zorla, sürgün sevk ile Kandıra'dan Bolu F Tipi hapishanesine götürüldü. Halen Bolu F Tipi Hapishanesinde tutuklu bulunmaktadır.

Tavir Yayınları'ndan çıkan "Karanfil Halayı", Boran Yayınevinden çıkan "Umut Yağmuru" undan sonra, Ümit İlter'in bu üçüncü şiir kitabı.

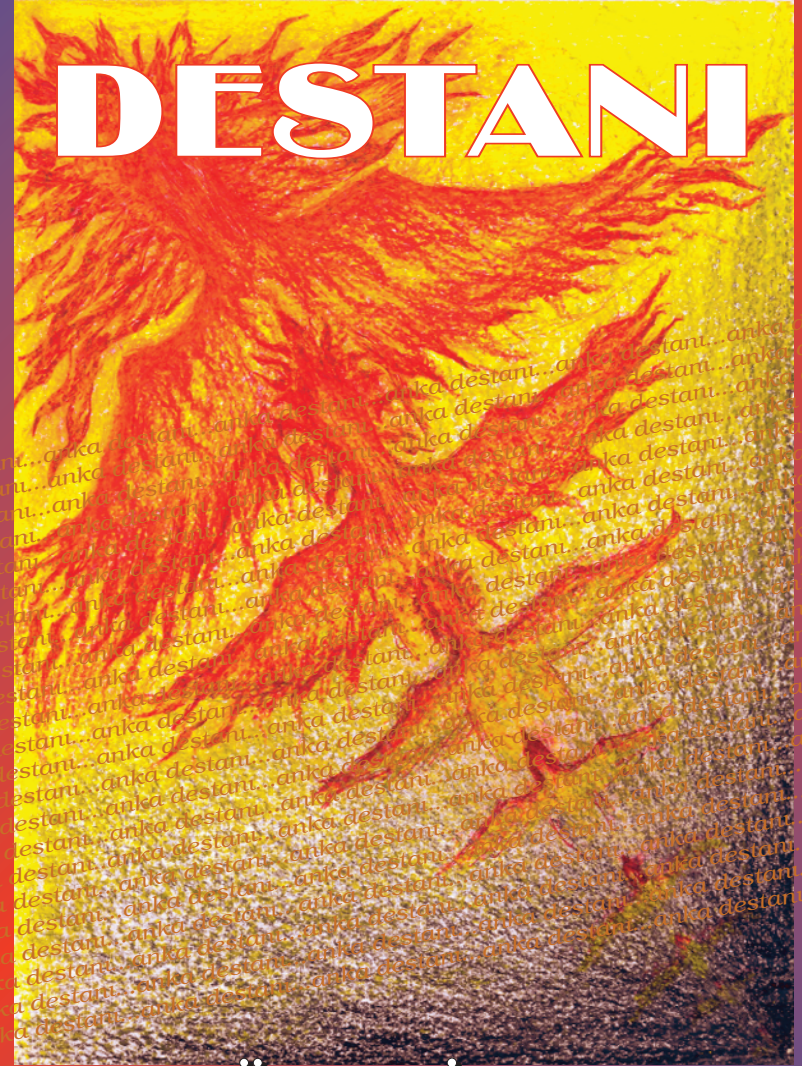
A
N
K
A

D
E
S
T
A
N
I

Ü
M
İ
T

İ
L
T
E
R

ANKA DESTANI

Ümit İlter

TAVIR
YAYINLARI

**ANKA
DESTANI**

ÜMİT İLTER

**TAVİR
YAYINLARI**

ANKA DESTANI

ÜMİT İLTER

TAVIR YAYINLARI

Kapak tasarım: Tavir Yayınları

Yayına hazırlayan: Tavir Yayınları

© 2008, Tavir Yayınları

© 2008, bu kitabın tüm yayın hakları
Tavir Yayınları'na aittir.

1. Basım: Şubat 2008

Baskı: Barış matbaa

TAVIR YAYINLARI

Mahmut Şevket paşa mah. Mektep sok.

Çoban apt. No:4/5

Okmeydanı/Şişli/İstanbul

ISBN:

**ANKA
DESTANI**

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
i*

ÖNSÖZ

Derler ki; bir masal kuşudur Anka. Vardığında en güzel görüntüsüne tutuşur kanatları, alev alır. Ve küllerinden tekrar doğar.

Canlanıp geldi Anka kitap sayfalarının aralarından ve konu kızıl bir bandın üzerine.

Kondu Anka; insanlığın en onurlu, en yiğit, en mert evlatlarının yüreklerine.

Emeğin ve onurun düşmanları, dolarlarına dolar, saltanatlarına saltanat katmak için ve bin kez daha sömürebilmek için halkı, yine kalleşçe saldırıyorlar.

İnsana, hayata dair ne varsa düşmandır burjuvalar. Zevki-sefa onlara, açlık, zulüm, ölüm yoksul halkadır.

Ve biz taşı toprağı işleyip güzelleştirirken onlar tepiniyorlar emeğimizin üstünde.

Kan gölüne çeviriyorlar dünyamızın topraklarını, Türkiye'de, Filistin'de, Irak'ta katlediyorlar.

Dünyanın dört bir yanı emperyalizmin zulmü altında eziliyor. Ancak direnenler, bu namussuz düzene karşı gelenler de, burjuvaziye korku saçanlar da var. Ankalar alev aldı, 122 kez vurdular burjuvazinin zulmüne, 122 kez parçaladılar tecrit duvarlarını ve kopardılar zaferi emperyalizmin kanlı elerinden.

Anka diyor Ümit İlter onlara.

Evet, Anka onlar çünkü yeniden doğar, bağımsızlık, sosyalizm için düşenler. Çünkü ölmez açlıklarıyla, zulmü yere serenler.

Yanıp küle dönerler, karışır toprağa ve tekrar doğarlar küllerinden. Çünkü bereketlidir Anadolu toprakları, tanır, sever onun için yanıp tutuşanları ve kucaklayıp basar bağrına. Ve en güzel filizleri ile yeniden yaşatır.

Her bir dizesinde direniş olan şiirleri yazıyor Ümit İlter. Çünkü o da Anka destanının içinde yaşayan biri.

Ankalar gözlerinde kazandıkları zaferin ışıltısı ile uçuyorlar şimdi, dünya halklarına armağan edebilmek için nihai zaferi kanatlarını tutuşturuyorlar...

“...‘Batı Uygarlığı’ parlak görünümünün altında bir sırtlan ve çakal sürüsünden başka bir şey değilmiş meğerse... Silahsız halkları yutarak beslenen canavarlar bunlar. İşte, emperyalizm insanı bu hale getiriyor, imparatorlukların ‘Beyaz Adamı’nın belirleyici özelliklerini bu canavarlıklar oluşturuyor...”

**Ernesto
Che Guevara**

“Yetmiş iki millete
Bir göz ile bakmayan
Halka müderris olsa da
Hakikat’e asidir...”
Yunus Emre

Hodri Meydan...

1...

Vurmak için
Hayatın alın çatına
Esaret damgasını
Dayadılar bir kez daha
Kan içmiş teslimiyet şirretini
Dal boynumuzun dik duruşuna
Reva görseler de eğilmeyi
Çektik sabrımızın haysiyetini
Ve bedene açlık yürütüp
Alnımızda yıldız çoğaltarak
Kızıldere'nin feda ruhuyla
Geleceğin can kulağına
Yol eyleyip tarihin sırrını
Umudun yağmuruyla
Damla damla
İnancımızın dalgalarıyla
Çarptık canı Canan'ı
Zulmün alçak duvarına
Ve yarınlara doğru
Açıp mavi kanadımızı
Saldık hakikatin avazını:
Aslolan halkın hayatıdır
Ve hayat
Elbette halkın olacaktır...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Evvel ahir

Bu bir muharebedir

Kara yazılı bahtsızları

Kara kafalı mazlumları

Ve her yerde ezilen halklarıyla

Henüz vuslatına ermemiş bir aşkın

Yaşanan ve daha yaşanacak olan

İnsanlık muharebesidir

Boylu boyunca

A Hayata uzanan ölüleri

n Ve kanlı yaralarıyla

k Yumruğumuzun önünde tebessüm

a Ardındaki hüznle

Sütünü helal eden

D Ak saçlı anaların müthişliği

Ve arada derede kalanları

Ve kaçanlarıyla

s Yaşarken çürüyenleri

t Şanlı ölümsüzleri

a Ve dövüşe dövüşe

n Ve dövüşe dövüşe yürüyenleriyle

ı Zaferine hasret bir meydan

Hem de hodri meydan

muharebesidir yaşanan...

3...

*Varlığı yasadışı sinesine
Kendi kaderini yazmak için
Mahirce uzanmışken eli
Bir karanfil açar
Döşünde yangınların
Bir karanfil açar
Gülüşünde Fidanların
Bir karanfil açar
Düşünde sevdanın
Bir karanfil açar ki
Muştusudur yenilmezliğin
Ve geleceğin...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

4...

Onlar

Her biri

Tek başına

Birer birer ve cümlesi

Hep beraber

Anka'dır

Bahtiyar geleceğin

Güne düşmüş müjdesi

Geceyi tutuşturdu cüretleri

Ve hayatı sırtlayıp yürürken

Bir düş bıraktılar

Geçtikleri sokaklara

Kucakladıkları dağlara

Alınlarına dokunan dudaklara

Yazdılar umudun adını

Ve kavga meydanlarına

Ölümsüz tebessümler bırakıp

Hayata karıştılar...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Anka'ya Dair...

“...Halkım sizin için yanıyorum. Bu yangını Irak'taki, Filistin'deki halkların bağrında da görebilirsiniz. Bu yangın tek benim bedenimde değil. Düşmanımızın saldırdığı her ülkede büyüyor. Sarıyor dünyayı, saracak. Ahımız yerde kalmaz, kalmayacak. Bu güç sizin içinizden çıkıyor. Bu gücü yaratan sizlersiniz. Halkım!

Sizi uğrunda yanacak, kül olacak kadar seviyorum. Buna değersiniz. 'Değmez' diyenlere değil, bize kulak verin. Sizin için yanıyoruz. Küllerimizi vatanımıza gömün. Külümüzden doğacak dünyaya bakın. Uzak değil yakın, mutlu günler gelecek. İnanın, bize güvenin. Ben halkıma güveniyorum, sizlere güveniyorum. Gözüm arkada kalmayacak.”

Selma Kubat

1...

Ol, deyince hayat
Emek ile insan
Aşk ile insanlık olduk

Öl, deyince zulüm
İsyan edip kavga olduk
Çok öldük hep yaşadık

Ol, deyince halk
Devrim olmaya geldik
Pimi çekilmiş nar gibi
Dağıldık cümle cihana...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Yolumuz çok kesildi
Ve boynumuz
Eğilmedi bir kez bile
Ruhumuz
Aynı harda yandı kavruldu
Ve külümüz
Karışınca hayata
Anka dedi adımıza...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

3...

*Hayat ağacının
Bengi suyudur
Umut yağmuru
Damlası Fidan
Ve sonra orman
Alıp gider zamanı
Rengarenk Anka...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

4...

Ve baldırı çıplak

Ve ayaktakımı

Fakir fukara edilmişiz de

Zulmeden belasını arar

Bulacaktır

Hesap misliyle sorulacak

Zulmet Anka'yla savrulup

Yeni bir hayat kurulacaktır...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

5...

*Gönlümüze yuva kurmuş
Umudun adıdır Anka
Maceramızda kanadı vardır
Mahir olmayanın göremediği
Açınca kanadını
Uçunca hayatın sinesinde
Artık tarih olur zaman...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

6...

*Ateş olur hep
Alev alev bir güzel
Fedai olur sonra
Çöle dönünce hayat
Nice içim su olur
Abıhayat çeşmesinden
Fedasıyla hayata akan
Anka olur daima
Halk için candan geçen...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

7...

*Ne zaman kuşatılsa hayat
Kaderi zulüm yazdığında
İçmeye su
İşlemeye toprak
İş ile aş
Kalmayınca yaşanacak zaman
Havalanıp göğsünden Anka
Halkın semasında yanar...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

8...

Ne zaman dara düşse halk

Önce döşünü döver biçare

Döver ha döver

Döver ha döver

Sonra kaldırıp başını

Örgütler yumruğunu

Ve o yıldızın şavkında

Çekip adaletin kılıcını

Vurur ha vurur

Vurur ha vurur

Kırana dek bahtının zincirini...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

9...

*Tarih denilen serüven
Anka'nın kerametidir
Ve son yıldız sönmeden
Asla ölmeyecektir Anka
Gökkubbe var olduğu sürece
Göğsünde mavi uçacaktır
Ve serimize düşen yangından
Nice nice Anka doğacaktır...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

10...

Çalacağız

En bizim

En bize layık

En güzel emeğimizi

Çalacağız hayatı

Ve sonra

Devrim denecek adımıza...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

11...

Anka'nın yenilmezliğine bak
Ne mitos ne efsun
Halkın cevheri olmasındandır
Kanadından yayılan alev
Meydanlardan dağlara
İstanbul'dan Filistin'e...
Paris'ten Arjantin'e...
Ateşi akraba isyanların
Soluğudur Anka'yı uçuran
O bitmez tükenmez rüzgar
Kara kafalı halkların
Nice açlık
Onca kan
Çokça özgürlük kokan
Nefesidir hiç kesilmeyen...

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

12...

Anka'nın ölümsüzlüğüne bak
Ne rivayet ne masal
Halkın umudu olmasındandır
Ve bütün ölümlerden sonra
Tek başına ayakta kalıp
Zafer için ölümüne
Dövüşmesine bakıp
Ölümsüz derler adına
Neferleri fani olsa da
Feri baki kalan umudun...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

13...

*Pusuya düşürülen hayatın
Hasretini taşır Allı Turna
Sadakat ağacının közüdür
İçli ve içten yanan Anka
Fedasıyla yarını ısıtıp
Simurg* olur Kaf dağına
Ve gülüşü kardeş halklar
Kalubeladan beri büyütürler
Sineye çekilmez acıların
Rahminden doğan Anka'yı...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

14...

Hey!

Anka

Topla bizim çocukları

Yine

Ve yeniden

Asrın isyanına çıkıyoruz

Şimdi bütün zamanların

En hayati ihtilali için

Muktedir zevata

Hodri meydan çekiyoruz

Dudağımızda umudun tebessümü

Ve hasretimizin olanca fedasıyla

Hayata ve zamana

Gönlümüzün mührünü vuruyoruz...

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Şahidimsin...

“...Tek kelimeyle bugün zafer; devrim ve devrimciliğe dair tüm umutları yok etmek isteyen emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı baş eğmemek, teslim olmamak demektir. Bugün zaferin adı, ölümüne direnmektir...”

Hüseyin Çukurluöz
Bekir Baturu

1...

Şahidimsin
Dağına şahan
Damında hapis
Darında Deniz olduğum
Canım memleket
Şahidimsin ki
Kara zulmün
Beyaz tahakkümüne karşı
An be an
Gün be gün
Yıllar boyu
Onurumun abidesi
Umudumun destanı
O büyük açlığımla
Feda ateşi
Gelecek aşkı
Zafer hasretiyle
Yüreğim
Yumruğumla
Sokağım
Meydanımla
Kömür beden

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Ela göz ile
Çoluk çocuk
Genç yaşlı
Cümle canım cananımla
Zalimin zulmüne
Sansürün suskusuna
Dostun gülüne
Yalana, yulgına karşı
Yürüdüm
Öldüm
Yandım
Yakıldım
Şahidimsin canım memleket
Yek kere eğilmedi başım
Bahtiyarım...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Şahidimsin
Sokağına militan
Hedefine Gültekin
Meydanına Sergül olduğum
Canım memleket
Şahidimsin ki
Alçak zamanların çakal sürüsü
Dayamışken toprağın göğsüne
Esaret çirkefinin ağusunu
Çekip yüreğimizi kınından
Şüphesiz keskinliği ile
Sapladık zamanın ortasına
Ve başı dumanlı dağlar gibi
Alnümüzü yıldızlara değdirip
Söz yanık dudağımızdayken
Fidanca baktık hayata
İşte, dedik dünden yarına
Bu canım memleket bizim
Bu yangın yeri
Bu harman
Bu sevda bizim
Binbir derdi cefasıyla
Cümle ıstırapın dermanı
Elimizde büyüyen devrimiyle
Trakya'ya göz kırpan Ararat
Karadeniz'i burnundan öpen Toroslar
Ve Amed'e selam çakan zeybeğiyle
Bu canım memleket için
Baş bağladığımız kavgada
Şahidimsin
Yek kere durmadı yüreğimiz
Çarpıyor ve çarpışıyoruz işte...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

3...

Şahidimsin

Kundağında bebe

Koynunda yar

Karanlığında ateş olduğum

Canım memleket

Şahidimsin ki

Yalan çölü bütün sarhoşluğuyla

Yaygara kusarken etrafına

Kumdan kaleler yapmaya teşne

A Ve hep başka gündemlere meyyal

n Dilsiz şeytanlara dönen kalpazanlar

k Suskunluğun şehvetiyle uyuşup

a Seyrederken gerçeğin katlini

Saçlarında gümüş nehirler akan

D Gözleri derin göllerden kara

e Münevver bakışlı o analar

s Kehribar yüzlü o babalar

t O eşler, kardeşler, çocuklar

a Zalim zamanın ortasında

n Bir başına kalsalar da

ı Sadece onlar

Halkın sesi, hakikatin dili oldular

Şahidimsin cânım memleket

Yek kere susmayan Tayad'lı Aileler

Gerçeğe avaz olmanın Mahir'idirler...

4...

Şahidimsin
Toprağına Fidan
Yangınına Günay
Geleceğine Sevgi olduğum
Canım memleket
Şahidimsin ki
Bütün erdemleriyle insanlığın
Ateşiyle tutuşan meşale kadınlar
Gül canlarından endamlarına ağın
O yangınların külünden doğan
Nurtopu özgür geleceği
Acılardan sağdıkları cüretin
Abıhayat sütüyle emzirip
Yarının harcına can katarak
Alev saçlarını savura savura
İnancın güzelliğine karanfil
Adanmışlığın fedasına kırmızı
Tarihin ivmesine şarkı olup
Umudun sevdasını büyüttüler
Şahid olsun ki âlem
Canım memleket
Açılıyor kınalı bahtın
Avuçlarında Sabo'nun Kızları'nın...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

5...

Şahidimsin

Doğusundan batısına aç

Kuzeyinden güneyine bülaç

Geçmişinden şimdisine isyan olduğum

Canım memleket

Şahidimsin ki

İçimden geçerken zaman

Çorum'un Saat Kulesi'ne

Takılıp kalınca olur ki an

Hattuşaş'ta yine isyan var

Toz olsun yine kil tabletler

Hammurabi'nin gözü çıksın

Geçmiş ile gelecek

Şimdi hemhal olup

Günü altüst ederken

Açlık belasına saray basan

Egeli bir zeytinim

Hem karayım hem asi

Fena acıyım önce

Ezilince zeybeğim

Ve zulme yenilmeyeceğim

Şahidimsin canım memleket

Ahtamar adasındaki aşığım

Kaybedilmiş evlatlarımla eksik

Halkların kardeşliğinde çoğum

Harmanım

Yedi cihanın Çukurova'sında

Alın teri içen emekçinin

Rüyasında çağlayan şelaleyi

Hayata akıtmanın Dadalı'yım

Bozlakça bozarken düzeni

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Kurtuluş yolunu hem gürler
Hem düzlerim bir güzel:
“Ferman padişahınca,
dağlar bizindir...”
Şahidimsin canım memleket
Yek kere eğmediğim başımı
Şimdi dağlara değdiriyorum
Ve alnıma yıldız düşüyor
Yanıyorum...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

6...

Şahidimsin

Yarasına kan

Gülistanına karanfil

Küpüne sabır olduğum

Cânım memleket

Şahidimsin ki

Batıyor diye bu gemi

Atarken kimileri ağır düşleri

Öyle hafıfledi ki meşrepleri

Yele kalmadan savruldular

Ve hep olduğu gibi biz

Kalakaldık kavgada yapayalnız

Bakakaldık batan riyakarlığın

Hercai çukurda kaybolmasına

Tanık olduk çatal dillerinden

Şirret zehrini kasmalarına

Ve milim şaşırmadan rotamızı

Gözümüzü daha da karartıp

Çektik alnımızın çatına

Nice kızıl yelkeni

Ve en durgun denize

İndirince kızgın soluğumuzu

Fırtınalar koptu ardımızdan

Şahidimsin cânım memleket

Yekpare umudumla

Eğdirmedim boynunu...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

7...

Şahidimsin
Tarihini yazdığım
Geleceğine sevdalandığım
Göğsünde can verdiğim
Cânım memleket
Şahidimsin ki
Adına dağ denilen hasretinin
Çılgın balıklarıyla sarhoş nehirlerinin
Külhani esen rüzgarının
Eldeki nasırın
Sonra göbek atanın
Ağıtların ve şarkıların
Şuncacık karıncanın
Simit, çay ve hırsız martıların
Klavyeye dokunup kazma tutanın
İş arayan gençlerin
Bulamayan işsizlerin
Okullu çocukların
Kitapsız bebelerin
Kaç çocuklu Tahir'in
Kibele'den yadigar Zühre'nin
Ayağındaki pranga
Elindeki kelepçeler
Ve yetmeyince asıp kesmeler
İçini kazıyıp özünü kirleterek
Cevahirini yok etmek için
Eli maşalı emperyalistler
Kuşatınca umudunu o pusuda
Dikildik karşılıklarına
O en yağız duruşumuzla
Nice serdengeçip haykırdık:
Halk yenilmez

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Direnip savaştıkça evlatları
Halk yenilmez
Tarihi kanımızla yazılmıştır kaç kez
Halk yenilmez
Şahidimsin cânım memleket
Bir kez bile eğilmeyen başımı
Sadece göğsüne bırakıp
Can verirken zaferine
Şahidim ki
Umudunla muzaffersin...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

ANKA KİMDİR?

1...

Sor şimdi Anka kimdir

Hayata sor

Tarihe ve halka

Yumruğuna

yoldaşına

kitabına

Ve hatta

İçine akan nehirlere

Sor

Anka kimdir

Tek başına kalmışlığına

Dimdikliğine

Delikanlı ömrüne sor

Ve dinle

Bin yerinden vurulmuş hayatın

Kanayan tarihini

Açlığını

acılarını

hasretini

Sızlayan kalbini dinle

Orada kendini bulacaksın

Gerçeğin kanlı aynasında

Halkı görecek

Kendini bileceksin

Yolu yok başka

Bileceksin

Ki Edip haklıdır:

“Gülemiyorsun ya, gülmek

Bir halk gülüyorsa gülmektir...”

Ve damlanın aradığı

Cevap derya içredir...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Anlat zamana Anka'yı
Anlatmanın en yücesiyle
Halkın yenilmez oluşunu
Anlat ki Zümrüdüanka
Söyle ki Quetzal*
Bil ki Simurg
Gör ki Phoenix*
Düşün ki Allı Turna
Sadece masallarda uçup
Şiirlerde doğmaz yeniden
Destanımıza külü düşen
Hayatın haysiyetidir
Ve Anka'yı var eden
Halkın ta kendisidir
Ki umudun kod adı
Her dem Anka kalacaktır
O ateş ki
Yeri gelir darda yanar
Yeri gelir meydan tutuşturur
Yeri gelir dağlara çıkar
O ateş ki
Nice sevdadır ölümsüz
Göğsünde taşıyan bilir
Ve yeri gelir
Şafağında hayat yenilenir de
Adına Anka denir...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

MEYDANDA AÇAN SERGÜL'E DAİR...

1. Ekmek Parası

“Dedemler ekmek parası için, memleketlerini bırakıp Almanya'ya yerleşmek zorunda kalmışlar...”

Zamanın dili olsa da
Anlatsa bahtı karalanmışlar
Katar katar istiflendikleri
Köle vagonlarına bilet kestirip
Issız bir bulut gibi
Nasıl da dağıla dağıla
Dağlana dağlana gittiler...

Ekmek parası için
Gurbete düşen yaprağın
Damla düşmese de gözlerine
Öyle bir ah dolaştı ki
Tütün güneşi dudağında
Belki de küfretmek
Allah kitap indirerek hem de
Ağlamanın eril biçimidir
Öyle ki bu memlekette
Erkekler ağlamaz diye diye
Gözlerden çekilen yaşlar
Dilde küfre vurur belki de
Ve hangi sövgü hangi yaranın
Kabuğudur, kabasıdır, acısıdır
Küfrün dili olsa da
Anlatsa bu adamlar
Niye ibadet eder gibi
Söver durur habire...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Mazinin dili olsa da
Anlatsa
Onca zahmete gık demeden
Haline şükreden o eller
Nasıl temizlediler
Yare gönderilen lokma uğruna
Ömür sürterek nasıl parlattılar
Nazi artığı Avrupa'yı

Hatıraların dili olsa da
Anlatsa
Adına gurbet denilen zamanda
Nasıl bir "acı vatan" yatar
Ve uzakta kalanın kıymetini
İçinde sıla tüten nasıl bilir
Kederin dili olsa da
Anlatsa...

Ve şimdi
Vatana tutulmuş aynadır
Gurbetçi'nin sırlı yüzü
Ev ödevi sorusu ise şudur:
Taşı yosun bereketi tutmuşken
Neden açlık denizidir Türkiye...

Öyle bir deniz ki bu yoksulluk
Hangi kıyıya vuracağın meçhul
Coğrafya dersinin sorusu malum:
Anadolu'dan çıkan hangi nehir
Boynu bükük dökülür Avrupa'ya...
İstiklal dersinin de bir özü var:
Bağımsızlığı var olan bir ülkede
Ekmek uğruna yad ellere gidilmez

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

*Ve sadece bir marş değildir istiklal
Kaldır kafanı da asumana bir bak
Korkma! dediğin o ahval
Başa gelmiştir çoktan
Şimdi tarihin dersindedir sıra:
Ya istiklal ya ölüm!*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

2. Doğum...

“...Annemle babam Almanya’da tanışıp evlenmişler. Ve ben, Almanya’nın bir kasabasında Gürcü-Laz karışımı bir çocuk olarak dünyaya gözümü açmışım...”

Doğan her gül bebek
İflah olmaz bir asidir
Hakkı olan memeyi
Ağlaya ağlaya almanın
Direngen ilmine vakıftır
Şimdi ağla gül kızım
Vakit varken ağla
Sonra ağlamak unutulur
Ve sor bakalım hayata
Bu kaçınıcı kuşaktır
Sürgünde boy veren
Şimdi ağla gül kızım
Vakit varken ağla
Bu en meçhulüdür
Sonra anlam vereceğiz
Döktüğümüz her damlaya...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

*Ev kapısı
Ardına kadar açık olsa da
Pusudadır ardındaki açıklık
Ve arşa çıkan dua ile
Kadehe düşen damlayı
Kardeş eden gurbetin
El kapısı
Yazgısı olur dem dersinin:
Dün içinde dolaştığın memleketin
Gün içinde dolaşmasıdır gurbet...*

*“Ne mutlu Türküm” diye
Üflemedi kulağına kimse
Biraz Laz
Biraz Gürcü
Çok Anadolu olduğundan
Ve tüm bunlardan azade
Mis gibi bebek kokusuyla
Çığlık çığlığa doğdu Sergül...*

*Ağla güllerin en gülü
Gözlerim senindir şimdi
Sonra ve asla
Islanmayacak yanağımız
Bir kez daha
Kan revan içinde canımı acıtanlara
Kurumuş pınarlar gibi bakacağız
Çünkü halkın gözündeki damlanın
Gözü asla yaşarmaz...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

3. Özgürlük...

“...İki kültür arasında bocalayan ben, 15 yaşında evden kaçtım. ‘Özgür’ olmak, ‘dilediğimi yapmak’ istedim. Tabii gerçek özgürlüğün ne olduğunu bilmeden...”

Dedelerin şükrettiği lokmanın
Torunlara misliyle kusturulması
Beyaz Adam’ın kitabında yazar
Ve şükür
Ve lanet arasında
Açan nice çiçek
Haz ve korku bataklığında
Ağır ağır çökerken dibe
Özgürlük bellediği prangası
Ruhunu kemiren esareti olur
Ve solan o çiçekler
Böyle bir dilek tutmamışken
Yalanla emzirilen hayatın
Kuytusunda nasıl kaybolurlar...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

4. Devrimcilik...

“...Bir tanıdığın düğününde, oturduğumuz masada, Devrimci Solcu’lardan bahsedildiği bir sohbeta dahil olmuşum. Kimdi bu devrimciler? Nasıl bir şeydi devrimcilik?”

Dünyanın adına özgürlük diyeceğiz
Yok olduğunda yoksulluk
Hayatın adına sosyalizm diyeceğiz
Sona erince sömürü
Ve insanlığın
O en katıksız güzelliğın
Zamanı zaptetmesi için
Tek yol devrim diyerek
Bütün sokaklardan geçerken
Bir şarkı tutturduk hakikate
Aşka ve kardeşliğe dair
Dağları mesken eyleyen ezgimizle
Umudun aşkına vurduk vurulduk
Doğarken geleceğın müjdesi
Adına devrim dedik yarının...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

5. Bambaşka Bir Dünya...

"...Bu dünya bambaşkaydı. Bu dünya sevgi üzerine kuruluydu. Bu dünyada her şey açık ortadaydı. Biraz şaşkınlıkla, biraz da merakla her gün yeni yeni şeyler öğrenerek ilerlemeye başladım devrimci olmanın yollarında..."

Gel

Hayata hakkını meydanda verelim

Sergül gibi kırmızı ve dik durarak

Gel

Meydanları ayağa kaldıralım

Daracık sokaklara sığmaz sevdamız

Gel

Meydanı halaya katalım

Gizli saklı çıkmazlarda duyulmaz

Gel

Şarkımızı meydanlarda haykıralım

Ağlamanın vakti geldi geçti çoktan

Gel

Meydanda açılan yaramıza

Derman olsun diye meydanı basalım

Gel

Meydanlarda hesap soralım

Görsünler bakalım naramızın kudretini

Gel

Meydanlarda titretelim oligarşiyi

Ve gülümüzün rengi çıksın meydana

Gel

Yanacaksak meydanlarda yanalım

Öleceksek dövüşerek ölelim...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

6. Karşımda Bir Yol...

“...Bir bir çözülyordu kafamda var olan soru işaretleri. Ve en başta da ‘ben neyim’ sorusu. Evet insandım; bana göre ‘özgür.’ Oysa ki özgürlük, içip içip sarhoş olmak, başka demlerde bulunmak değilmiş. Özgür insan düşünür. Düşündüğünü paylaşır. Özgür insan mutludur, huzurludur. Oysa ki ben, mutluluğu da, huzuru da başka şeylerde aramıştım. İşte şimdi karşımda bir yol vardı...”

Düşlerimizin ardından yola çıktık
Ne durduk sokakları geçerken
Ne yorulduk dağları aşarken
Hep düşledik
Ki düşmediler kalbimizden
Düşenler olsa da yanı başımızda
Düşlerimiz daim,
Yürek gibi canlı
Çarpıyor zamana
Deniz misali engin
Düşlerimiz
Yıldızlar gibi yakın
Yanıyor şimdi alnımızda
O sarp yollarda
Rehberimiz
Eğilmeyen boynumuzu dik tutan ruhumuz
Bütün sorulara hakikatli cevabımız
İçi dışı bir eyleyen cevahirimiz
Yitirenin yittiği yarınımız
Düşlerimiz...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

7. Kavgada Yumruk Olmalı...

“Mutluluk, başkaları yanı başında mutsuzken; özgürlük, başkaları yanı başında iliklerine kadar sömürülürken olmazdı. O halde, bu mutluluk ve özgürlük için benim de katkım olmalıydı. Bu kavgada benim de yumruğum, bu savaşta benim de silahım olmalıydı...”

A Kavgada yumruk olmalı
n Vurduğum taşlarda
k Yarının izini bırakmalı
a Kavgada yumruk olmalı
a Hasret ile yanıp
D Zafer için tutuşmalı
e Kavgada yumruk olmalı
s O zalimleri ağlatıp
t Mazlumları güldürmeli
a Kavgada yumruk olmalı
n Bir bayrak gibi
ı Ateş içre dalgalanmalı
n Kavgada yumruk olmalı
ı İneceği yeri seçip
Dosta selam çakmalı
Kavgada yumruk olmalı
Onca efkârı dağıtan
Sergül'ün tebessümü olmalı...

8. Meydana Çıkıyor Sergül

“...Şehitlik nedir? Nasıl bir şeydir? Bir insan, başkası için ölür mü hiç? Evet, böyle düşünüyordum eskiden... Oysa ki var mı daha yüce, daha kutsal olan herhangi bir şey dünyada? Kendi yaşamını insanlık adına feda ediyorsun. Feda etti gidenlerimiz... Daha güzel bir dünya, daha güzel ve yaşanılabilir bir ülke için...”

Yürüyor bir gül
Yürüyor hiç durmadan
Yürüyor hızla
Fakat acelesi yok
Telaşı yok
Hayati adımlarıyla tarihin
Meydana çıkıyor Sergül
Tanır bu meydan o gülü
Dalga dalga kırmızısından
Yaprak yaprak şulesinden
Özündeki cevahir
Eylemindeki marifet
Ve göğsündeki Anka'dan
Tanır bu meydan o gülü
Bu meydan ki nelere şahit
Bu meydan ki nelere kadir
Bu meydan ki nelere gebe
Ve meydana çıktı mı o gül
Alem sarsılır
Zaman savrulur
Ve Anka küle döner
Sinemizde yanıp güle döner...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

UMUDUN FİDANLARINA DAİR...

Namludan çıkmış üç karanfildi onlar..
Tez açtı ilki. Sevda vaktiydi zaman. Mevsim bahardı. Ve öylece kaldı. Mayıs sinesine koydu kırmızıyı. Adına aşk dendi eylemin. Zaman ve mekanda ferman dinlemez. Orada karardı mı gözü denizin, burada damla düşer. Karadeniz şimdi ateş ile ıslanır. Tutuşur. Yanar. Kül olur..

A Namludan çıkmış üç karanfildi onlar..
n Fidan zamanını bekledi ikincisi. Aşka adanmış
k bir ömrün maşuğuydu. Ki adına halk aşığı
a denir. Ol sebepten, vaktidir deyip sabrın so-
D nuna Fidanca erdi. Elini bağlasalar da, uzandı
e yüreğinin pimine. Çekti, kalktı ve yürüdü İshakça.
s Kırklara karıştı. Rivayet ve hakikat
t odur ki, hayatın her anında Yeni İnsan deni-
a yormuş adına...

n Namludan çıkmış üç karanfildi onlar..
ı Üçüncüsü, Karayılan soyundan bir Hakikat Bacı. Gül yüzüne ve gülüşüne feda olsun gön-
lümüz. Alnındaki yangını yadigar bıraktı avucumuza. Ve sürdük hasretini hayata ve sürdük kınasını andımıza. Kırmızı şimdi daha hırçın...

Namludan çıkmış üç karanfildi onlar..
Çankırı, Trabzon, Antepli'ydiler. Laz ve Kürt ve Türk Kardeşliği ve umuduydular halkın. Aynı horona omuz verip aynı semahı döndüler. Yunus Emre kadar kalender, Dadaloğlu kadar kavgacı, Nasreddin Hoca kadar güleç,

*Mem u Zin'ce aşıktilar. Bizimdiler ve şimdi biz-
deler...*

*Namludan çıkmış üç karanfildi onlar..
Ve tene değmeden önce, dedi ki Faruk; "...Ya-
şamı çok seviyorum ama onurlu ve insanca bir
yaşam için kendimi feda ediyorum."*

*Onurun yüceliği karşısında, çok alçak kalan
duvarlara bakarak, eylemini tanımladı Serdar:
"...Cüret, kararlılık ve inançla çelikleşmiş bir
iradeyi yenebilecek hiçbir güç yoktur."*

*Hakikat Bacım yine hakikatli konuştu:
"...Dünya halklarının umudu benim umudum,
yoldaşlarımın gözlerindeki ışıltı gücüm, şehit-
lerimiz varılacak hedefimdir."*

*Halkın sinesine kök salıp anında açan üç ka-
ranfildiler. Göğsümüzde yanan, alnımızdan ha-
valanan üç Anka. Ve şimdi gözlerimiz daha
kara...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Bak Yine Karadeniz'im...

Faruk Kadioğlu'na

*Düşünce yüreğime sen
Hayalimde belirir hakikatin
Gördükçe şu kepaze zamanı
Daha sıkı sarılırım geleceğe
Ve kurarım yarının gerçeğini
Bilincimin abıhayat bahçesinde
Arzuhalini küle yazan bir gül
Sırrını söyler toprağın kulağına
Zaten bu kaçınıcı ölmemdir...*

*Düşünce yüreğime sen
Bak yine Karadeniz'im ben
Vurulsam da gün içinde
Yakılsam da göz önünde
Kırdıramam senin hayalini
Şaha kalkmış bir taka olup
Üstüne atılırım zamanın
Ve bir ucundan başlarım
Hayatı yarına nakışlamaya
Sonra akıl fikir sorarım
İçimde yüzen hamsilere
Hem sığar mı Karadeniz bu dara
Dalgalarım çarpmaz mı
Ya n'olacak zulamdaki yakamoz...*

Düşünce yüreğime sen
Bak yine Karadeniz'im ben
Tulum sığmayınca zamana
Atmaca dile gelmeli
Uçmak haktır demeli
Duyuyor musun ruhumu
Çekip gitmenin de vakti var
Ya ne yapsın insan
İnsansız kalınca insanlık...

Düşünce yüreğime sen
Bak yine Karadeniz'im ben
Geleceğin peşinde umutlarım
Ki hayalperest derler cümlemize
Çoktan sana "elveda" diyenler
Desinler diyecekleri her şeyi
Açlığın eylemi tok cevaptır
Zulmün hokkabazı olmaktansa
Özgürlüğün hayalbazı olup
Bin kez vurgun yemek
Ve her yangından sonra
Umudun en külhani haliyle
Son nefesi fırtına eyleyip
Deniz kızlarının ülkesine gitmek
Yeğdir hayatı yeniden örgütlemek...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Serdar'ın Elleri

“...Bir insan için en önemli şey, nasıl yaşadığıdır. Bir insana yakışan vicdan rahatlığı varsa, mutlak o insanın izi de kalır. Ki, ismi çok önemli değil, yaptıkları ile insanlığa, ezilen halklara bir şey bırakabilmişse, bir şeyler kabilmışse... izi budur. Yitip giden için de bu yeterlidir...”

Serdar Demirel

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Ellerine bak!
Ne müthiş ve kudretli
Değdiği yerde nice yangın
Dokunduğu yeri devrim yapar
Ellerin halkın umudu
Yaparken yapılması gerekeni
Ellerin adaletin yumruğu
Yıkarken yıkılması gerekeni
Ellerin Serdar'ın elleridir
Yakıp yıkarken zincirleri...

Ellerine bak!
Her çizgisinde kaç asır
Ve nice çarmıhın izi vardır
Yine de böyle yekpare
Avucumuzda büyüyor ateş
Katil tanrılardan çaldığımız
Zamanı eskitip çağa taşıyınca
Söküldü artık gecenin yaması
Ve şafak artık doğacaktır...

Ellerine bak!
Bir ayna gibi bakar sana
Uzandığın haramı hatırlatır
Ya da savunduğun haysiyeti
Ellerin tercihlerin sırdaşdır
Ya çıkmaz lekelerin damgası
Ya onurun sınanmış kınası
Çöz insanlığın elindeki bağı
İlelebet taşıın aydınlığı
Yumruk yumruğa ötelere doğru...

Ellerine bak!
Mümkünün sırlarına nasıl vakıf
Ve imkansız diyebilir her şeye
Hangi hayal elinde gerçek olur
Belki şefaath dilencisinin kelepçesi
Ki ellerin kaderini vicdan çizer
Nerede eğilmeyen boyun varsa
Orada yumruk olmuş bir el vardır...

Ellerine bak!
İhanetin ve sadakatin köprüsüdür
Kime uzatırsan hayat güler
Kuvvet olar hakikat
Ellerin Serdari bir umuda vurgunsa
Öyle sarılırsın ki hayatın özüne
Analar ak sütünü helal ederken
İnsanlığın ateşi alından öper
Ve halkların o meçhul savaşçısı
Umudunu yadigar eyleyerek gider...

Acılardan Umutla Çıkagelen...

Fatma Koyupınar'a...

*Ey acılardan umutla çıkagelen
Beni bencil deryalarda bırakma
Her nefeste boğulurum biraz daha
Ben kendimden vazgeçsem bile
Zapturapt altına da geçsem hemen
Biçareliğime bakıp vazgeçme benden
Umutsuz ve umarsız koyma beni
Bana özgürlüğü solumayı öğret
Zorlanırım belki öğrenemem birden
Olur ya, korkarım belki cellatlardan
Ellerini dertlerime sür o zaman
Lal dilime, kör gözüme, kaderime
Kara bahtıma yüreğini damlat ki
Nice güller açsın kanayan yaramda
Ve ille de ille öğret bana
Kurtuluş uğruna sonuna kadar
Özgürlük uğruna sonsuza kadar
Zafer uğruna sonuncumuza kadar
Vura öle dövüşmeyi öğret bana...*

*Ey acılardan umutla çıkagelen
Başımdaki fırtınaları sen anlarsın
İçimden geçen o derin akıntıların
Kelimesini bulup edemem kelamını
Fakat bilmediğimden değil suskunluğum
Kurşun kilit vurulmuştur dilime
Anahtarı büyük açlığının zulasındadır
Ne kadar direngensen onca konuşkanım
Şimdi kırıp kilidini çözmelisin dilimi...*

*Ey acılardan umutla çıkagelen
Yolcu yolunda gerek elbet
Ama beni de götürmelisin
Yarın kadar yakın zamanlara
Ve dün gibi uzak diyarlara
Atıp atının terkisine
Gönlümü götürmelisin dağlara
Katıp kanadının arasına
Gülümü bırakmalısın toprağına
Uğruna ölüp dirildiğimiz yarınlara...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Merhaba Fatma...

“...Tarih hiçbir döneminde devrimci iradenin, inanmış insan iradesinin yenildiğine tanık olmadı, olmayacak...”

Fatma Koyupınar

9 Mayıs 2005...

A Merhaba mukaddes maceramızın gülizarı
n Ömür denilen rüzgarın muzaffer kızı
k

Haziran...

a Merhaba tarihin en kırmızı yadigarı
D Berdevam dalgalanan hakikat bayrağı
e

Temmuz...

s Merhaba vazgeçilmez onurun adı
t Sütünü helal eden o anaların ahı
a

Ağustos...

n Merhaba kalbimizi tutuşturan devrim aşkı
ı O en mahrem ve aleni düşümüzün zulası

Eylül...

Merhaba kuşatmaları yaran sabır fırtınası
Yüz yirmi bir kez şahlanan canların cananı

Ekim...

Merhaba hakkı çalınmış emeğin kahrı
Aç ve açıkta bırakılan halkın hıncı

Kasım...

*Merhaba dağları yasadışı halkın şafağı
Esaret fermanına çekilmiş hürriyet kılıcı*

Aralık...

*Merhaba açılmeyen başların fedai Fidan'ı
Bedeli onur sayılan kurtuluşun savaşı*

Ocak 2006...

*Merhaba sosyalizmin kardeşlik ormanı
İnsanlık ağacının bengi çiçeği*

Şubat 2006...

*Merhaba mazlumların seher avazı
Nice sorulacak olan yoksul hakkı*

Mart 2006...

*Merhaba o büyük sevdamızın karanfili
Alnında şavkiyan umudumuzun yıldızı*

Nisan 2006...

*Merhaba bütün hasretlerimizin sılası
Faruk ve Serdar'ın gözü kara bacısı*

28 Nisan 2006...

*Endamı filintam
Gülüşü mavzerim
Yüreği mitralyöz Fatma'm
Merhaba sana, MERHABA...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Anka Bizi Çağırıyor...

Eyüp Beyaz'a

*Duyuyor musun
Anka bizi çağırıyor
O büyük insanlık
Çoğul yalnızlığın
Çoğalan yangınları
Bizi çağırıyor Anka
Tarumar şehirlerde ölen çocuklar
Zulmün cirit attığı meydanlarda
Haksızlığa ah eden adamlar
Açlığa iç çeken analar
Ve adına halk denilip
Kefensiz gömülen ölüler
Bizi çağırıyor Anka
Bu insafsız zulüm
Bu azgın sömürü
Belasını bulmak için
Yumruğumuzu çağırıyor Anka
Göz bebeklerimiz buza kesip
İnkâr mı edecek gördüğünü
Sağır mı olacağız duyduğumuza
Vicdanı aldatmak mümkün mü
Dijital kadehlerdeki yalanlarla
Sineye mi çekeceğiz Anka
Tükürülürken hayatın yüzüne
Ve sefalet arşı tutmuşken
Şükür mü edeceğiz mağaramızda
Asla!
Üstüne üstüne Anka
Yürüyeceğiz daima*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Bu kanlı devranın
Bu tahtirevan saltanatın
Altını üstüne Anka
Getireceğiz mutlaka
Gayrı yerde durulmaz
Açılır ateş gülü kanadımız
Ardımızdan bakakalır kurşunlar
Hançerle dans edip kendinden geçenler
İşmar ederken cellat sofrasına
Alnımızda onurlu buselerle biz
Asi kanadımızı rüzgara verip
Mahir'den Fidanlar'a
Umudun o en Anka
Ve feda ruhuyla
Attığımız her bir adımda
Yarının ruhunu öpmek için
Akacaksa kanımız
Akacağı en güzel yerde
Aksın o zaman
Ve boydan boya
Hayatın en güzel rengiyle
Boyasın cümle cihanı
Hayat ile kıpkırmızı...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Sen Varsın...

"Biz insanlığı temsil ediyoruz, insanlık asla kaybetmez..."

Av. Behiç Aşçı

*Karanlığın ortasında yanan bir fener
Nasıl çekerse etrafına pervaneleri
Alçak duvarlarla çevrili bu alemde
Yaşam hakkı ve adalet uğruna
Kolundan tutup çekiyorsun
İnsanlık denilen hasleti tarihsel rotasına...*

*Çalılıyorsun vicdan denilen kapıları
Nicesi açılır, çünkü gönül kapısıdır
Ardında apaçık bir onur
Ve insana dair bütün güzellikler
Belki yaralı ama hala ayaktadır
Ve ağır ağır zulasından çıkıp
Peşinsıra umut kervanına katılmaktadır...*

*Çalılıyorsun ya şimdi o kapıları
Kimileri açılmaz, ki içinde insan yoktur
Suretine bürünmüş bir yabancılaşma
Lanetli ve çürümüş dipsiz kuyuların
O kahrolası sedasızlığı iş başındadır...*

*Ve lakin, adına bazen Promete denilen
Büyük insanlık sana minnettardır
Çünkü hayat, hakikat ve adalet için
Bir umut var demektir
Ki sen varsın Behiç...*

Gönlümüzün Sahibi...

Yüreğimiz kadar
Hıncın dalgalarıyla sonsuz
Hangi deniz
Hırçın çarpıyor Adalım...

Şimdi yüreğime dol
Dol ki esip taşalım
Günayca deryaya kavuşalım
Yanalım artık
Yanalım o demde
Yakalım şu zulmü
Ve şarkılarla meydanlara
Silahlarla dağlara
Külümüzle yarınlara
Sırt verip yoldaşça
Dövüşelim Adalım
Boş ver aksın kanımız
Yaramıza aşk basarız
Gayrı kesemez yolumuzu keder
Dağlar dağlamıştır acımızı...

Anka dedik ya adımıza
Zafere göz koyduğumuzdan
Ve gönlümüzün sahibi
Evvel ahir devrimdir
Daim alevlidir
Alevlidir...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Selami'ye Sormalı...

*Hayat mı mavi böyle
Yoksa şehir mi çok bordo
Belki de biraz havai
Yeşili deli bozuk
Bu şehir çok aşık
Kime
Kimbilir
Selami'ye sormalı
Kemençeye bir de
Yüreği yeten sorsun
Trabzon kime sevdalı...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Kırmızı Açıyor Hayat...

Halkın umudunda buldum
Yitirmediyimi daha önce
Ama yok değildi zaten
Bulduğumda var olduğum
Her an mümkünün zamanıydı
Bütün imkansızlıklara inat
Çözdük zamanın düğümünü
Sonra Cevahir
Yelkenler açtık çağa
Asılınca ömrün küreklerine
Metris'te şaha kalkan maceramız
Büyüdü Sabo'nun avazında
Hayat
Bir şiirdi
Okuduk
Ve bitti
Fakat karanfil yine kırmızı
Kırmızı açıyor hayat...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Sevgi'nin İsteği

"...İstediğim ve umudum odur ki, herkes kendi tecritini kirsın. Sesimize ses versin, seslerimiz birleşsin ve birlikte tüm tecritin duvarlarını parçalayalım. Hala herkesin bir sesi varken"

Sevgi Saymaz

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
t

Hala
Herkesin bir sesi varken
Sırt sırta verip dertleşmeliyiz
Derman arayanların meziyetidir
Tartışa konuşa dertleşmek
Bazen fena asabi
Bazen çok gülererek
Ve asla ayrı düşmeden
Notası olmalıyız dostluk bestesinin...

Hala
Herkesin bir sesi varken
Şarkılar söylemeliyiz sokaklarda
Başka başka dillerde
Bambaşka ezgilerle
Özgürlüğe dair şarkıları
Haykırmalıyız omuz omuza
Ve gözlerimiz kucaklaşınca
Kırmalıyız kazanacağız diye...

Anneler Bilir...

Yeni bir hayatın
Nice sancılı olduğunu
Anneler bilir elbette
Ve o sancının sonunda
Özgür doğacak vatan için
Daha nelere dayanılacak...

Yeni bir hayatın
Nice kanlı doğduğunu
Anneler bilir elbette
Ve "bu kan denizinin ufkundan"
Doğacak zafer için
Daha nice zahmete katlanılacak...

Yeni bir hayatın
Nice ömrün toplamı olduğunu
Gülcanlar bilir elbette
Ve ömür denilen rüzgar
Öyle esmeli ki yaşarken
Ardında bin hayat
Bırakmalı bir ömür...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Yeri Gelir...

Sevgili Behiç'e

*Yeri gelir
Bir tek adım
Olanca hasretiyle
Doldurur meydanı
Ve mukaddes karnına
Geleceğin tekmesini yiyen
Bir anne gibi tanır
Umudun adımını hayat
Yeri gelir
O büyük insanlık
Bir avukat tutar
Savunsun diye geleceğini
Ve işte o avukat
Geçip müvekkilerinin en önüne
Siper eder göğsünü zulme
Hasreti ve hakikati olur adaletin
Ve gümbür gümbür savunur insanlığı
Sesini duyanlar safa gelir de
İnsafa gelmez haramzadeler
Ki insaf değil, hak isteyen yürekler
Yürürler alnı yıldızlı onurun peşinden
Ve yeri gelir
Avucundan semaya süzülür bir yıldız
Ve ardından yürür o büyük insanlık
Yeri gelir
Adaletin de günü gelir...*

Adı Gül ve Can'dır

Alnı aldir
Yüzü güldür
Boynu diktir
Ve adı Can'dır
Araptır
Candır
Canandır
Ve baştan ayağa insanlıktır
Anadır
Açlıktır
Vicdandır
Ve tarihin gülizarıdır
Hardır
Vefadır
Fedadır
Ve onurun bayrağıdır
Merhaba'dır
Elvedadır
Ve zaferin adıdır...

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Stalingrad ve Gülcan

“İki tarih yazılıyor. Biri alçaklığın, diğeri onurun ve erdemini tarihi...”

Gülcan Görüroğlu

*Gülsüman'dan Gülcan'a
Güller açıyor hala
Stalingrad'ın ortasında
Dik durmanın sırrı
Dayanmak meselesidir yine
Ve Gülcanlar
Tepeden tırnağa Stalingrad'tır
Ve Stalingrad
Canların göğsünde çarpmaktadır
Devran o devrandır
Ya eğilecek başlar
Ya alınlara kırmızılar
Ki her kuşatma
Nice taarruzla aşılır
Şimdi feda
Doğurgan ve hiç durmadan...*

Tayadlı Ailelerimize...

“...Abdi İpekçi bizim için özel, ayrı bir yer. Tüm baskılara rağmen insanlar oradalar. Ben orayı direnişin bir kurumu olarak görüyorum. Direnişin sesi olan bir kurum...”

Av. Behiç Aşçı

1...

Abdi İpekçi'de böyle yılmaz duruyorsam
Sabır taşından karıldığı içindir harcım
Geleceğin ebesidir yıkılmaz ellerim
Ne rüzgar gibi geçen zamana yenilirim
Ne zulmün ayazı yıpratabilir benliğimi
El veririm dostuma göğüsleyip bedelini
Ve onur ellerimde büyür nice gündür...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Öyle duracaksın ki
Tarihin orta yerinde
Geçmişe ayna tutacak
Geleceği ışıtacaksın

Öyle duracaksın ki
Zamanın orta yerinde
Duruşun hareket olacak
Eyleminle yürüyeceksin

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Öyle duracaksın ki
Sevginin orta yerinde
Aşk ile sahiplenecek
Sonsuza dek seveceksin

Öyle duracaksın ki
Hayatın orta yerinde
Hiçbir ölüm sökemeyecek
Hayatı hayatla savunacaksın

Öyle duracaksın ki
Kavganın orta yerinde
Yumruğun hep dalgalanacak
Her an zulme vuracaksın

Öyle duracaksın ki
Özlemin orta yerinde
Cehennem küsecek
Hasretinle tutuşacaksın

Öyle duracaksın ki
İnsanlığın orta yerinde
Gelip geçen bakacak
Vicdanı hatırlatacaksın

Öyle duracaksın ki
Suskunluğun orta yerinde
Direnişe nefes katacak
Onurun avazı olacaksın

Öyle duracaksın ki
Acıların orta yerinde
Yaranı düşmana göstermeyecek
Hüznünü silah edeceksin

Öyle duracaksın ki
Gecenin orta yerinde
Şafak ellerine doğacak
Zafer için yanacaksın...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Sevgi'ye...

Sevgi
Sayılmaz ki zaten
Envanteri tutulamaz
Borsaya da uymaz
Öyle tane tane
Dirhem hisse
Satılamaz ki zaten
Ticareti hiç olmaz
Ölçüye tartıya gelmez
Cetveli terazisi yoktur
Çok ağırdır
Çok uzun
Ve daima
Ve hep
Daha çoktur
Bitmez tükenmez cevheriyle
Sevginin yegane pratiği
Göze aldığı hasretin
Bedelini nişan eyleyip
Sol göğsünün ta içinden
Hayatın içine taşıyabilmenin
Şık eylemidir
Sevgi...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Geldik... Geleceğiz!

*Hayatın kuytusundan çıkıp geldik
Açlık kokan nefeslerin hincından
Yıkılan konduların öfkesinden
Yok sayılan Cudi'nin hasretinden
Ecelsiz ölümlerin kederinden
Hayatı kuyusundan çıkartmaya geldik
Emeğin bereketini paylaşmak için
Dövüşe dövüşe kuvvete geldik
Şimdi diri diri yaksalar bile
Yarın gülüşünden öpmeye geleceğiz
Bugün alnını öptüğümüz geleceğin...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Sorudur Tarih...

*Hayata dair bir sorudur tarih
Herkesin cevabı kendi kıymetidir
Her cevap
Ya günü newroz eyletir
Ya Dehak'a boyun eğdirir...*

*Hayata dair çok sorudur tarih
Herkes safının cevabını verir
Her cevap
Ya zulmün kılıcını biler
Ya vicdanı kılıç eyler...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Adına Devrim Diyeceğiz...

1...

*Hakikat bir ateşse
El uzatamıyorsa kimse
Varsın yansın
Bizim fani elimiz
Taşırız karanlığın ortasına
Umudun nurunu
Ve aşk ile tutuşan
Hakikat taşır bizi
Hayatın atardamarında...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

2...

*Açılmazsa gelecek kapısı
Ellerimiz Kerem ile Aslı
Uslanmasını bekleyenlere inat
Uslanmaz deli gönlümüz
Gerçeğin düğümünü çözer
Geleceğin güzelliğine uzanan
Militan elimizin divaneliği...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

3...

*Maceracı deseler de gönlümüze
Sabrın bütün küplerini
Çatlattık Eyüp ile
Ve asırların öfkesiyle
Adanmışlığın cüreti vardır
Hesap soran eylemde
Her bir parmağımızda
Ferhat'ın nasırları şavkır
Şimdi boydan boya kanasa da
Gürz tutan ellerimiz
Dağları delmekten vazgeçmeyiz...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

4...

*Ulufeden tufeyliye
Uzanmazken elimiz
Halkın hakkına uzanan
Kirli elleri kırmakta
Elbette pek Mahir'iz
Nerede çıkarsa karşımıza
Orada yapışıp gırtlığına
Hesap sormanın cevvali
Ve Cevahir'i oluruz daima...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

5...

*İster macera ister hayal
İsteyen söyler istediğini
Hayat ise kavgadır
Zalim ile mazlumun
Ki söke söke alacağız
Hayatın ve halkın hak ettiği
Ne varsa ama ne varsa
Ve adına devrim diyeceğiz
Hakkımız olan her şeyin...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Mahir'in Gözleri...

*Karanlığa baktı
Karamsar olmadı
Gözleri
Gökkuşağı rengiydi*

*Dertlerine baktı
Kederli olmadı
Gözleri
Umut rengiydi*

*Hayata baktı
Yılgın olmadı
Gözleri*

Mahir'in gözleriydi...

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

Sosyalizme Dair...

Yoksulluğa son verip
Hakkımızı almaya
Devrim diyorlar
Bol üretip paylaşmaya
Bir de insaniyete ve adalete
Sosyalizm diyorlar
Ötesi de var elbette
Fakat yetmez mi bunlar
Sosyalist olmak için
Ve bu uğurda dövüşmek
Gerekmez mi...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Yeni Bir Gün Doğacak...

Adalet arayan hınçlı yumruklar
İççe büyüyen yoldaş omuzlar
Üretmenin ustası nasırlı eller
Namuslu dudaklarda bıçkın sloganlar
Hasret hamalı sevdalı pankartlar
Ezgisi dağ kokan asi şarkılar
Yıldızına buse düşmüş alınlar
Dünyanın derdini taşıyanlar
Hakkı ödenmez mübarek analar
Koşturup oynayan şen çocuklar
Şu civan delikanlılar
Bu mert kızlar
Gümbür gümbür yürekler
Gümbür gümbür yüreklerden
Yeni bir gün doğacak
Meydana çıkan ayağımızın altından
Yeni bir gün doğacak
Dalgalanan umudun kırmızısından
Yeni bir gün doğacak
Ve hayatın her bir katresine
Gönlümüzün zaferini yazacağız
And olsun 1 Mayıs'a
1 Mayıs'lar yemin olsun
Yeni bir gün doğacak...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Canan ve Zehra...

*Dar zamanlar olur ya hani
Duyulmaz olur ya başka ses
Çakal ulumasından başka
An kuşatılmışken
Anılar şahlanır ya hani
Ve belki birazdan
Dönülmeze gitmek kaçınılmaz
Olur ya hani
Tetik durur gönül
Ve tutamaz kimse
Gayrı duramazlar önümüzde
Yüreğimizin adı Canan
Bilincimiz Zehra
Çektik mi ikisini
Susar yine malum namlular
Ve basıp gideriz onuncu köye...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Büyürsem...

*Bir gün büyürsem
Çocuk olmak isterim
Ölmezsem açlıktan falan
Soğuktan donmazsam
Alınıp satılmazsam
Kötü yollar batağında
Boğulmazsam mezbelede
Bir gün büyürsem
Çocuk olmak isterim...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Yüreksiz...

Kendi yüreğini hançerleyen
Sırtımıza saplar yüreksizliğini
Fakat bir damla olsun akmaz
Ne gözümüzün yaşı
Ne gönlümüzün kanı
Yükselirken huncın deryası
Boğulur ihanetin soytarısı
Attığımız her adımın ardından
Dipsizliğin çukurunda yok olan
Bencilliğini sürterken alçaklığına
İçinde patlar tercihinin mayını
Ve ruhundan taşan pislik
Yerini bulur kadavra çöplüğünde...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Bağdat'ın Bebeği...

Boyundan büyük bombalar
Düşerken emziğine
Günahın neydi, suçun ne
Ey Bağdat'ın bebeği
Öpsem yaralarından
Kanar mısın
Gözlerinden
Daha mı kara bahtın
Ey Bağdat'ın bebeği
Sana ölümü yakıştıranlar
Karşılığını misliyle alacaklar...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Selam Olsun...

Filistinli Fatma En-Neccar'a

*Selam olsun feda ile
Yarınlara gidenlere
Hak uğruna
Kaldırılan yumruklara*

*En umutsuz zamanlarda
Karanlığın ortasında
Şafak olup yürüyene
Kahpe kalles pusularda
Sakinmadan dövüşene*

*Selam olsun feda ile
Özgürlüğe gidenlere
Halk uğruna
Candan geçen cananlara*

*Zulme karşı savaşarak
Onur olup büyüyene
Kuşatmanın ortasında
Emperyalist ablukada
Umudunu büyütene*

*Selam olsun feda ile
Zorbalığa vuranlara
Zafer için
Aşkla çarpan yüreklere...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Nehir...

*Nehir topraktır önce
Damlamadan önce düşmektedir
Nehir buluttadır önce
Yağmadan önce çoğalmaktadır
Düşen bir damladır nehir
Akmadan önce düşmektedir
Nehir bahardadır önce
Sabaha ulaşan çığdedir
Suyun örgütlenmesidir nehir
Aynı yağışta damla olmaktadır
Bazen durgun bazen taşıp
Deryaya doğru akmaktadır...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Tarihin Rehberi...

*Korktuğunda çok zulmeder zalim
Ve korkunun zulmü en korkuncudur
Fakat “artık yeter” diyen halk
Her adımında bir ölümsüzü
Meşale yapar tarihin gecesine
Onlar halkın şaşmaz pusulasında
Geleceği gösteren Anka'dır
Ve hayatın kuşatıldığı her an
Pusuları aşmanın rehberi fedadır...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Bu Çocuklara Dair...

*Hayatın ötesinde bir araya gelen
Tinerciler, kapkaççılar, torbacılar
Vesaire soyununun asil çocukları
Küfür indirerek ibadet ediyorlar
Ve en çok polise sövüyorlar...*

*Bu çocuklar,
Bu düzenin medar-ı iftiharındır
Bu çocuklar,
Bu hayatın intiharındır
Ne kadar çok karanlık
Ve kâr ederse burjuvalar
O kadar çok belaya
Ve sokağa düşer bu çocuklar
Ve "muasır medeniyet" herzesi
Bu çırpı omuzlarda yükselen
Öyle bir çapuldur ki
Değdiği sokaklarda açan
Bataklık çiçeğidir bu çocuklar...*

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

Mecnun'un Sırrı...

Çöl uçsuz
Ve bucaksız olabilir
Lakin sonsuz değildir
Umman olansa hep gönüldür
Mecnun ki meyletmez seraba
Vaat edilse de durgun sular
Çürük vahaların esrarında yitip
Caymaz düştüğü yoldan
Her kum zerresi
Zamanın her anı
Ve çılgın ayaz
Nice diller döküp
Çok kılıçlar çekse de
Ehlidil oluştur Mecnun'un sırrı
Ve der ki;
Gönül gözüyle gören
Ardındaki vuslata erendir
Ve der ki;
Dervişin ayağında küçülen çölü
Bitiren kuvettir hasret...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Filistin arpan Kalbimizdir...

*Beyrut sokaklarında
Vurdular Mecnun'u
Gazze'de Leyla'sı
Oy havar
Leyla'sı ağıt yakar...*

*Şimdi Meryem Ana'nın
BombalanmıŐ toprağından
Nice Eyyubi doğar
Oy havar
Meryem fedalara gebedir...*

*oğalan yalnızlığı
Dalga dalga kefiyesiyle
Boylu boyunca isyandır
Oy havar
Filistin arpan kalbimizdir...*

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

Bizden Geriye...

*Yola çıkarken hayat
Durdu bir an
Ve dedi ki zamana
Bizden geriye ne kalır?
Ve yürüdü karanfil
Yıllar geçti ardından
Soru sorulduğunda Fidan'dı
Cevabı orman verdi:
Bizden geriye
Biz kalırız yine...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Fütursuzluk...

Canlara sıkılmış tüm kurşunları
Alnımıza çağırıyoruz
Halklara atılmış bütün bombaları
Sinemize davet ediyoruz
Hançerlerin soğuk edasına
Sırtımızı adres gösteriyoruz
Çekilecek nice çileye
Ardına kadar açıyoruz yüreğimizi

A Ve kurşun

n Bomba

k Zincir

a Ve tecrit

Hücre

D Sansür

Ardından ve arasından

e Bir tohum gibi Fidan'a durup

s Alnımızı güneşe uzatıyoruz

t Ve biliyor

a Ve bildiriyoruz ki

n Zulüm yenilecektir

ı Yenilmez olan halktır...

Mendil Satan Soru...

1...

Küçücük ayakların

Kocaman terliği

Bir soru takar

Ülkenin vicdanına;

- Mendil ister misiniz?

Bazı soruların saçı kirlidir böyle

Bazı soruların gözü de üzümdür

Bazı soruların da bahtı karadır

Çok karadır hemde

Çok karadır

Ve mendil kadar küçük

Mendil kadar beyaz

Ve kullanılmış bir mendil gibi

Sefaletin çöplüğüne mahkum

Kocaman bir sorudur bu çocuk...

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

2...

*Meydana savrulup hayata sorulmuş
Boynu büküklüğünce cevap arayan
Yaman bir sorudur ki
Bütün kirli cevaplar peşindedir
Ve büyürse memesi biraz
Şimdi mendil sattıran kaderi
Hayasız çarşaf lar sokağında
Etini sattırır kısmet niyetine...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

3...

*İşte o vakit
Şüpheye düşecektir besbelli
Hayır ve şer
Ve daha başka şeyler
Kimdendir?
Kafir olduğundan değil
Allah'a konduramadığından
Sımsıkı kapayıp gözlerini
"Ey Allahım" diyecektir
Hırsızlar ırzını çalarken
Hangi günahın kefaretidir bu
Gelen cevap hiç ilahi
Ama çok kirli:
"Vergilendirilmiş kazanç kutsaldır"
Sonra...
Vesikalı fahişeler
Bu düzenin kutsal bakireleridir...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Koketlerin Yeşil Keyfi...

İktidar yardakçılığı diyorlar
Koketlerin imambayıldı merakına
Ve caizmiş kredi musluğundan abdest
Gusül de mübahmış hortumla
Sonra domuz gelsin diye
Hani deniz ya memleket
Yemek için farzmuş tesettür
Ve binip tayyare tayyare
Gitmişler hacı olmaya
Dönerken filhakika
Bol zezem getirmişler
Velhasıl muhterem
Zındık olunca insan
Hınzır şeyler düşer aklına
MASALA onca zezemle
Nerelerini yıkarlar acaba
Ve çıkar mı alçaklığın lekesi
Dini imanı para olanların
Bunca sömürü pisliğine
Değil zezem kuyusu
Yetmez teneşir suyu...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Hınç...

*Kaç kat vursanız da zincirlerinizi
İnceldiği yerden kopacaktır zulüm
Zorbanın ince hastalığıdır huncım
Habis bir ur gibi büyüyorum şimdi
Sırça köşkünüzü kuşatan mezbelede...*

*Gözlerimize çöken karalığı gördükçe
Ödünüzün orkestrası senfoni çalıyor
Korktuğunuz patlamasıdır açlığımızın
Ve ilk kez doğru söylediniz:
“Gecekondulardan gelip
gırtlığımızı kesecekler”*

*Çöküp halkın gırtlığına çalarsınız aşını
Ve bu devran hep böyle dönecek sanıp
Mezarımızın üstüne kurarsanız sarayları
Elbette olanca hızımız ve huncumuzla geleceğiz
Ve siz, cehennem dibine gideceksiniz...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Koketlerin Yeşil Keyfi...

İktidar yardakçılığı diyorlar
Koketlerin imambayıldı merakına
Ve caizmiş kredi musluğundan abdest
Gusül de mübahmış hortumla
Sonra domuz gelsin diye
Hani deniz ya memleket
Yemek için farzmuş tesettür
Ve binip tayyare tayyare
Gitmişler hacı olmaya
Dönerken filhakika
Bol zezem getirmişler
Velhasıl muhterem
Zındık olunca insan
Hınzır şeyler düşer aklına
MASALA onca zezemle
Nerelerini yıkarlar acaba
Ve çıkar mı alçaklığın lekesi
Dini imanı para olanların
Bunca sömürü pisliğine
Değil zezem kuyusu
Yetmez teneşir suyu...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Filistinli Çocuklar...

Çocuk
Her yerde çocuktur
Filistin hariç
Onlar
Küçük Generaller
Kocaman yüreklerdir
Çünkü her yerde çocuk olanlar
Filistin'de ölüme doğarlar
Ve Cellatlarından
Hesap sorarak yaşarlar...

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Yozlaştırmaya Karşı Birol'mak...

1...

Yamaçlarına kar düşmüş

Dağ şıklığıyla

Mağrur ve masumiyetin

Hayat içindeki gülüşüne

Bir isim vermeli

Belli ki onur denecektir

Ve cüret

Sonra fedakarlık

Aladır

Ve Birol'dukça diri olan

Halkın edep kılıcıdır

Erdemin adı Birol...

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

2...

Soysuzluk ağusunun
Soluyanı alçaltıp
Yok eden kepazeliği
Geleceğe yürüyen halkın
Ayağını zehirlemek için
İpini kırmış çirkefiyle
Kuşatıp cümle âlemi
Heder ederken hayatı
Yozlaştırmanın çarkına
Çomak sokmanın eylemi
Alnımızın ak asaletidir
Ve halkın gücü
Her dem Birol'maktır...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Temmuz...

*Bir yaman hayat ki bu zaman
Solmayan gülleri kanlı
Kırılmayan karanfilleri dik başlı
Ve aşk ile yanan gönüllerin çağıdır
Çünkü temmuz kalbi bir mevsimdir*

*Ölüm ile alınmayan
Korku ile satılmayan
Canların kalbi hudutsuz çarpar
Ve ölmeyen İbrahimler'in yolu
Sevgilerin yenilmezliğine çıkar
Çünkü temmuz kalbi bir mevsimdir*

*Öyle müthiş yürür ki zorbanın üstüne
İdil'in her adımında hayat açar
Ve her anı eylem olan zamanlarda
Eyüp sabrının haddi taşar
Çünkü temmuz kalbi bir mevsimdir...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Yoksul Ölümü...

Hep var olan
Geldim geliyorum demez
Yoksul ölümü bu
Varsılın semtine uğramaz
Gün olur deprem
Altında kalan belli
Sel olur biz boğuluruz
Hanemize yangın düşer
Sonra bütün öksürükler
Bizi ciğerimizden öper
Çoluk çocuk kırılırken
Midemizin ev sahibi açlık
Öyle laf dinlemez ki
Borsa hep yükselirken
Ucuz mezarlara biz düşeriz...
“Merhumu nasıl bilirdiniz?
Halktı
Bir an dahi yaşayamadı
Hasreti kaldı baki...”
Yaşamak
Karnı tok, sırtı pek
Haysiyetle yaşamak
Dilenmeden, horlanmadan
Geçim daim dar olmadan
Yaşamak
Baki bir hasret içimizde
Ve ancak
Hasretini çekenler
Çilesini çeke çeke ölenler
Hayatı değiştirirler bir gün
Ama mutlaka...

Yoldaş...

Yoldaş ki
Olmayınca uçulmaz
Gövdemde kanattır

Yoldaş ki
Çarpmayınca yaşanmaz
Göğsümde yürektir

A Yoldaş ki
n Damardan hayata
k Kanayan abıhayattır

a
D Yoldaş ki
e Halayda şen omuz
s Omuz üstü candır

t Yoldaş ki
a Paylaşmaya değer
n Hakikatli sevgidir

ı Yoldaş ki
Bir insanın en İNSAN
Onur ve umut halidir

Yoldaş ki
Toprağımın üstünde
Sımsıkı yumruk
Ve ezgisidir
Bize ölüm yok...

Filistin...

Filistin,
Bombalar altında tüten baba ocağı
Filistin,
Bombalar altında paramparça ana kucağı
Filistin,
Bombalar altında delik deşik yar koynu
Filistin,
Bombalar altında bebeğimin kanlı yüzü
Filistin,
Bombalar altında direnen fedai omzu
Ve bombalar Amerikan malı
Ve bombalara Avrupa şalı
Ve Musa'ya ihanet etmiş katiller
Ve İsa'yı satmış dolar manyakları
Ve susmuş seyreden riyakarlığıyla
Borsanıza, tankınıza, topunuza lanet
Piyasanıza, tekelinize, alayınıza şiddet
Ve soyunuzu, sömürünüzü kurutana dek
Harap ettiğiniz topraklardaki halk
Yüreği tüfek eyleyip direnecektir
Ve şimdi
Direnişin kod adıysa Filistin
Yarın özgürlüğün adına da
Filistin denecektir...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Öpmek İçin...

Demek ayrılık vaktiymiş gelen
Bilirim, başka kapıya demeysin
Çıkıp koluna girersin
Hasretin
Ve gidersin
Kapı açık
Kalır öyle
Dönersin diye değil
Kimsenin eli varmaz
Gönül denilen alemin
Kapısını susku ile örtmeye
Açık kalır şimdi
Ardına kadar
Çekip gitmek için kuşatmadan
Geride kalsın bu keder
Durdukça tekrar eden bu kader
Bu ayrılık geride kalsın diye
Ardına kadar firar edip
Öpmek için
Yangın yeri alnından...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Pandora'nın Umudu...

Yalan tutmuş sokaklardan geçip
Pusudaki sirenlerle çatışa çatışa
Taşydık Pandora'nın kalbini
Kurşuni zamanın ortasına
Ve bekledik
Ömür olan bir dem boyunca
Bir kez bile
O müthiş emanete
Kuşkunun gölgesini düşürmeden
Her keresinde tebessüm katıp
Kaptırmadan hasretin zerresini
Bekledik
Kapısında yürek yazan zulânın
Bekledik
Tarihin muazzam sabrıyla
Ve tüm zamanlar bizi özlerken
Olanca ferasetiyle geldi Pandora
Çıkartıp sunduk emanetini hayatın
Aldı ve meydana bıraktı umudu...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Göçebe...

Karanlık denizlerde yiten göçmenlere.

*Şimdilik ve asırlardır
O diyardan o diyara
Dur duraksız göç ediyor
Zaman içinde
Göçebede batıyor güneş...
Dalında gördüğü elmayı
Bir daha görmeyecek
Konup, uçup, giderken
Turnalar ağlıyor ardından...
Rüyasında bile göçebe
Doğduğu yerde doyamadığından
Arıyor şimdilik ve asırlardır
Gün yüzü göreceği toprağı
Bulamadan batıyor dünya
Bati'nın köhnemiş denizinde...*

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

Hayatı Yürüten...

1...

Hayatın yürümeyi öğrenmesi
Düşe kalka adım atan bebeğin
Yürümeyi öğrenmesine benzer
Çağırın ana sesidir
Memeye atılır gibi adım atılır
Düşülür sonra ve kalkılır
Düşülür ve kalkılır
Düşülecek ve kalkılacaktır
Can yanacaktır
Kaç yerinden yaralanacak
Belki de şaşılıp ağlanacaktır...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

2...

Yürümek

Kaçınılmaz bir eylemdir

Ve düşmek

Ayağa kalkmanın temrinidir

Başka yolu yoktur

Tek başına kalınacak

Ama ayağa kalkılacak

Ve adım adım yürünecektir...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

3...

*Düşmeler, durmalar ve susmalar
Hatta göz göre göre çelmeler
Tecrübe olur yürüyen hayata
Bebelerde yürümeden önce
Düşüp ağlarken durabilir
Yürümeyi bırakıp sürünebilir
Fakat hayatın ilk öğretmeni analar
Yürümeye bebelerinden çok inanırlar
Ve bebek
Anasının inancı üstünde yürür...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Halkın Suçu...

Halktan
daha illegal
başka bir örgüt
yoktur...
Mevcut kanunları
Çiğneyen halktan
başkası değildir...
Ve halkın suçu
varsa şayet
bu yasadışıluğu
değildir hiç değildir...
Ve hep
usul usul
çoğul çoğul
gizli gizli
ve apaçık
örgütlüyorlar kudretini
halkın çocukları...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Aşk ve Tarih...

*Dadal'ı dağlara çıkartan
Anka'yı kül eden
Aştır
Ve tarih
Dağlardan meydanlara aşk ile
Abıhayat akıtmanın macerasıdır...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Tembih...

Karşına çıkar bir yerlerde
Bu memlekette her yerde
Adına haksızlık denir
Sakın sineye çekme
Yeri gelecek elbet
Karart gözünü
Ve sise dalsın rüzgarın
Dağıtsın yüzüzlüğü
Nerede çıkarsa karşına
Anında dikil karşısına
Yumruğun sert vursun
Şaha kalksın adaletin
Yürüsün haramilerin üstüne
Geri durmayasın
Çekip düşür takkesini
Yalan korksun doğrultundan
Dilin dimdik konuşsun
Yüreğin pek kalsın
Hayatın ortasına bırak sen
Gönlünden geçen her şeyi
Bırak halkın ortasına
Ardı gelecekir her şeyin...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Baharın Adaleti...

Siz dalını kırıyorsunuz diye
Bahardan vazgeçer mi hayat
Nekrofil bir acizlikle
Paramparça etseniz bile
Asırların kardeşlik ormanı
Sefere durdu mu
Baltanızın eyvah'ı gelir
Kaçamazsınız baharın adaletinden
Umulmadık yerde pat diye
Çıkar karşınıza bir mimoza
Hemen köşeyi dönseniz de
Burun buruna gelirsiniz gül ile
Halbuki daha dün
Vurmuştunuz boynunu o gülün
Lakin şimdi sarmışlar çevrenizi
Erkete duran Lale işte
Vakit tamam derken Nergis
Açıyor Sergül
Büyüyor Şengül
Kaçılmaz ki bu bahardan
Adaletinden vareste kalınmaz ki...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Uğurlar'a...

*Bir çocuk vurulduğu an
Tanrının gözleri kanar
Kurşun yaralarından
Sonra ayağa kalkıp Uğur
Enes olur
Mızgin olur
Ölü olur
Ölü çocuklar melek olur
Ve peşine düşer katilin
İlahi adaletidir bu halkın
Tecelli eder meleklerin elinden...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Sen Güldükçe...

Fehriye Erdal'a

*Sen güldükçe
Somurtuyorsa muktedirler
Sen güldükçe
Patlıyorsa ödlerinde bir şeyler
Sen güldükçe
Büyüyorsa umutlu tebessümler
Sen hep gül
Adaleti güzel hakikat bacım
Sen güldükçe
Dağılır bu umarsızlık
Senin gülüşündedir
Yarınımızı aydınlatan nur
Hep gül ki sen
Gülmeyi de öğrensin bu toprak...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

Bağdat Bizimdir...

Batı'dan geldiler
Toprağımıza "Doğu" diyenler
Hani dünya yuvarlaktı Galile?
Sen de haklısın
Gerçek yakılıyor yine
Dicle'nin kıyısında yakıyorlar
Uygarlık adına ateşe verilen
Savrulan kül olup
Kefiyesiyle süzülüyor fedai
Bu en çıplak halidir insanın
Avaz avaz ve paramparça
Haykırıyor işgalcinin yüzüne:
Siz yokken Bağdat buradaydı
Yok olduğunuzda burada kalacak
Ve şimdi
Pimi çekilmiş öfkemizin
Cihana yayılmış şarapnelidir
Bağdat!
Direnişiyle cümlemizin
Özgürlüğüyle bizim
Bağdat!
Mahfınıza sebep suçunuzdur şimdi...

Vay be İstanbul...

Biz olmasak boş
Yolun, sokağın, meydanın
Hayatın bomboş geçer
Boğaz bile küser sana
Balık olmazsa denizinde
Vay be İstanbul
Sen ne kadar İstanbul'sun

Göğsünde süzülürken açlık
Martılar çöplüğe mahkumken
O neonları takıp takıştıran
Sömürü sosyetesinin tekeri
Daim döner mi böyle
Vay be İstanbul
Sen ne kadar İstanbul'sun

Şuncacık çocukların köşelerde
Artmışken çıkmaz sokakların
Yanlış adresler mezbelesinde
Kendini kaybedenler çoğalırken
Ne olduğunun farkında mısın
Vay be İstanbul
Sen ne kadar İstanbul'sun

Karanlık keserken ciğerpareni
Zevküsefa ile dilin lal mi
Diri diri yakılırken kızların
Ateş ile lanetlendin İstanbul
Şimdi külün bile mukaddes
Vay be İstanbul
Sen ne kadar İstanbul'sun...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Sömürünün Makası

Uyur uyanık iş başı
Koşa koşa zor yetiştik
Makineler hazır zaten
Bir an bile durmadan
Bu devir daima
Can mı dayanır usta

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Elimde demir makas
Biçerken kumaşları
Ömrümü kesiyorum
Bu atölyede her zaman
Dikerken kumaşları
Hayatı söküyorum
Bu devir daima
Can mı dayanır usta

Makineler acıkmaz ki
İnsan n'etsin n'eylesin
Yoksulluk nereye kadar
Böyle mi geçecek hayat
Sömürünün makası
Ömrü keser bitirir
Bu devir daima
Can mı dayanır usta

Giydirsek de tüm dünyayı
Ne biçim iştir bu usta
Baldırımız çıplak hala
Ne yaman çelişki böyle
Sen söyle usta sen söyle
Sömürünün makası
Kırılır elbet bir gün...

Umudun Şahanlarına Dair...

Vurgun yemiş şahanlar
Kalsalar da dağ başında
Kurda kuşa yem olmazlar
Eğilmeyen başlarından
Eğilip öper hayat
Ve şahan olup
Dağlara çıkan zaman
Takınca tarih kanadını
Hasretine sarılıp dalgalarınca
Tutulmaz bir kuvvetle
Şehirleri dağlara çıkartıp
Dağları meydanlara indirerek
Devrimi yarasından öper..

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Bir nehrin kendine yol açması gibi, katre katre geliyor dağlar. Ve eğilip öpüyor şehirlerin alnından. Ki bu ülkede şehirlerin alnı, tepedeki kondulardır.

Ve kentin kulağına fısıldıyor dağ:

Ey şehir, bir gün geleceğim. Sokaklarını ayağa, meydanlarını dansa kaldıracam. Bizim vuslatımız olacak insanların bayramı. Şimdi, adresi alnına yazılmış buseler gönderiyorum. Ve alnını Devrimler'le öpüyorum. Songül ve Sabahattinler'le. Yüreğimdeki umudun en güzel insanlarını yolluyorum sana. Mustafa ve Salihler'i yani. Al onları, yadigarımdır sana. Al kan içindelerse, bil ki senin bahtiyarlığın içindir...

Ey şehir, onlarda gördüğün yaralar, binlerce mermi sıkılsa da yok edilemeyen sevdamızdır. Ve en hayasız biçimde parçalanmışsa dağlılar, bilki dağlar dimdik ayakta hâlâ.

Ey şehir, dağlıları gönderiyorum sana. İyi bak onlara. İyi bak paramparça vücutlarına. İrademizi kıramadıkları için, kırıktır parmakları. Kulakları kesiktir, bağlılığımızı kesemedikleri için. Ve etleri parçalanmıştır, idealimizi paramparça edemediklerinden. Ki yaralarının derinliğinde boy atar halkın gazabı...

Ey şehir, yüreğin daraldığında gözlerini bana çevir. Ne yana baksan, beni görürsün. Dağları yani ve dağlıları. Bazen allı yeşilli olurum, bazen karlı boranlı. Ama hep dik dururum...

Ey şehir, zirvelerimde halaya duran umudun rüzgar çocuklarını yolluyorum sana. Sende sokaklarını değdir onların alınlarına. Göreceksin, nasıl da dağılır üstündeki kirli keder bulutları. Ve sana, bir kez daha dağların yolunu gösterirler.

Ey şehir, sineye çekilmez çıkmaz sokakların da vardır. Ki üç maymun sirkine dönmesin diye hayat, çıkar dağlara Dadallar. Ve en güzel türküler, sinemde söylenenlerdir. Ve yağmur, en yakışıklı doruklarda ıslatıp arındırır hayatı...

Ey şehir, bir gün meydanlarına ineceğim. Şimdi gelen o kara gözlü Devrim, o günün müjdesidir. Ve dağların inadı, inancı ve kızıdır...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Bir Tan Vakti...

Birtan Altunbaş'a

*Takvimler dayanamadı
Çözüldüler yaprak yaprak
Gelip geçen zamana
Yüz yıl bitti ardından
Senin sorgun bitmedi
Sen hala...*

*A Birtan!
n Sen hala dayanıyorsun
k Kaçınıcı celse bu işkencede
a Diyor ki zincirli Promete
"Zeus yenilmeden bitmez işkence"
D Ve çarmıhından bakarken
e O malum karanlığa
s Bir tan vakti
t Güneşi doğacaktır adaletin...*

*a
n
ı*

Tebessüm...

*Yeri gelince tebessüm
Korkunç keskin bıçaktır
Çekip saptırsın gülüşünü
Ve gerekince inat
Hudutsuz bir murattır
Olmayınca dağlar ağlar...*

Geleceğiz...

Güle söz verdik
Gonca iken bir yanımız
Geleceğiz dağlarca
Ne o sordu
Zamanı giderken
Ne biz söyledik
Geleceğiz sokaklardan
Belleğimize saplı dikenlerle
Güle rengini vermeye
Geleceğiz yürekten
Acının en dinç yerinden
Fidanı boy verecek sevincin...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

Yoksunluğun Dili...

Hani tarifsiz dertler vardır
Dil yetmez söylemeye de
Çeken bilip halden anlar
Ve dünyanın her yanında
Yoksunluğun dili aynıdır
İçini çekip bakar çocuk
Acıtmadı der gibi
Öyle bir kara delik ki bu
İçine alır evreni
Açlığın o kekre tadı
Yutkunmakla geçmez
Nasıl kabarır ama
Dolu dolu olur
Göz ve yumruk
Taştı mı fena taşar...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Gül Bebek...

Nasıl da doğdun kucağımıza
Daha şuncacık
El kadar bir şey
Gözlerin kara
Ve çılgının isyankar
Acayip
Ninnilere uyumayan
Bir güldün ki
Vakitli vakitsiz açmana
Somurtan geceye inat
Zamanı suladın habire
Öpmelere kıyamadık
Öpmelere doyamadık
Ve bir gün
Öldün bebem
Küçücük kefen
Ufacık mezar
Gülü soldurdular açmadan
Ah ulan
Kader mi bu
Kelam da bitti
Ve bu şiir
Burada bitmez şimdi
Nice bebenin hesabı var
Sorulmayı bekler
Ah ulan...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Otobüs...

Gelip durdu işte yine
Yorgun akşam otobüsü
Sıkışalım beyler bayanlar
Kederler üstüste şimdi
Hayaller itiş kakış daima
Daha binecek yolcular var
Hasretler geliyor usulca
Öfkeler hoyrat elbette
Yola çıkıyor işte otobüs
Ağır acısını yüklenip
Kahrıyla sarsılarak gidiyor
Işıklı caddeler
Steril semtler
Hepsi geride kaldı artık
Bizim mahalleye yaklaştık
Yollar bozuk
Çamur biraz
Yine de gülüyor durağımız
Sinesinde malum yıldız
Besbelli gece yazıya çıkılmış
Tam oraya gelince otobüs
Farı uzun yakıyor şoför
Yolcular inerken birer birer
Paylaşılan tebessümler çoğalıyor...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

Hücre...

1...

Ardım duvar

Önüm duvar

Gece duvar

Gündüz duvar

Aylar duvar

Yıllar duvar

Dayan gönlüm dayan

Hücrenin duvarı var

Direnişin sınırı yok

İşte hepsi bu kadar...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

2...

Yok sayar seni
Bu duvarlar
Bu tecrit
Bu hücre
Gülüşüne düşman
Düşüne kurşun sıkar
Gelip geçerken zaman
Dayan gönlüm dayan
Gün gelir devran döner
Yıkılır bu köhne duvar
Yok sayanlar da yok olur
Gün olur özgür olur gün
Dayan gönlüm dayan
Bütün mevsimlerin yağmuru
İçimizde birikiyor usul usul
O tufanın havarisidir damlalar
Bütün arkadaşların ardından
Yaklaşan taşkın vaktidir...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

3...

*Sordu hayat herkese
Nedir onuru insanlığın?
Sordu hiç susmadan
İnsanlık onuru nedir?
El cevap ve fakat
Duvar lal
Duvar kör
Duvar sağır
Susan duvar olurken
Soruya nefes
Cevaba can verdik...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

4...

Hayalimin altındadır dünya
Beş adımlık hücrede
Attığım voltanın
Her adımda özgürlüğe
Çekip giderim düşlerime
Tutamaz duvar
Tutamaz hakikatin hayalini
Halkın gücüyle devrilirken
Yüksek güvenli alçak duvarlar
Çekip giderim hayalimin hakikatine
Heybemde öksüz bir volta
Yaramıza basılmış tuz
Unutulmuş tütün tadı
Çatlamış dudığımızı mesken eyleyen
Daim bir şarkı ile
Çekip gidiyorum işte
Alacağın olsun kör duvar
Tutamazsın...

5...

Sizin olsun bu duvarlar
Dikenli teller, kurşun askerler
İşkenceli günler ve geceler
Tek başına üryan tutmalar
Sizin olsun bu sahtekarlık
Görüp görmezden gelmeler
Duyup duymazlara gitmeler
Bu sansür ve yaygaralar
Sizin olsun yok saymalar
Unutmalar, sırtmalar, susmalar
Gözümüzün içine baka baka
Söylenen bütün yalanlar
Tabiatınızı oluşturan envai alçaklık
Sizin olsun esaretin efendiliği
Nasılsa özgürlük bizde daim
Ardında bile duvarların...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

6...

*Tebessüme yasak koydular
Rengi sakıncalı imiş
İflah olmaz gülüşümüzün
Kahkahamızı arıyorlar şimdi
Bulunca fena edeceklermiş
Ama biz
Gülüyoruz işte apaçık
Ganzemizde geleceğin muştusu
Ve hayat
Ölürken bile solmayan gülümüzde
Onurunu görüyor yüzümüzde...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

7...

Her gün
Günde kaç kez
Saymak için
Hücreye gelip
“Tek kişi” deyip
Gidiyorlar...

Her gün
Günde kaç kez
Gelip bakınca
Gördükleri bir insanı
Yalnız sanıp
Yanılıyorlar yine...

Her gün
Günde kaç kez
Gelip baktıkları
Hücrede
Çok kalabalığız...

Her gün
Biraz daha
Duvarı çatlatıp
Sokağa taşmadayız...

Özgür tutsakların
Tek başına
Çoğul firarıdır bu
Karanfilce yaşanan...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

8...

*Kulağınızı getirin
Can kulağınızı ama
Candan yaslayın
Sol göğsümüzün üstüne
Duyuyor musunuz
Sakıncalı cümleler kuruyor
Yasadışı çarpan gönlümüz
Ve kalbî sözler
Dökülüyor hayata dair
Devrim kokan dilimizden
Hayati sözler ediyoruz ki
Özü sığmıyor hücreye
Alçalıp küçülmüyor o kadar
Çatlatıp gecenin aymazlığını
Uçup gidiyor kavlince
Hayatın onuru bu
Can bedeli korununca
Hücrede değil, hayatta kalıyor...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

9...

Hasretimizin

Parolasını yazıyoruz hayata:

Sonuna kadar...

Sevdamızın

Şiirini yazıyoruz zamana:

Sonsuza kadar...

Direnişin

Şiarını yazıyoruz meydana:

Sonuncumuza kadar...

Ve Anka'nın

Sırrını yazıyoruz tarihe:

Aslolan halkın hayatıdır...

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

10...

Daima tetik dur
Tekinsiz bu zamanlar
Ve hiç durma
Bir yürüyüş eylemişken
Yüklen tarihin emanetini
Çekip al Muharrem ayında
Cellat baltasının ucundan
Hayatı, aşkı ve insanlığı
Ve dimdik dur karşısında
Duvar halindeki suskunun
Tek başına
Geçit vermez dağ olursun
Sen ki Günay'sın
Karadeniz saçlarında savrulur
Şimdi her yakamoza
Mimozanın sırrını söyleyip
Dalga dalga haykır
Arkasız değilsin
Kimsesiz değilsin
Yalnız hiç değilsin
“Halkız biz”
Bıçkın, delikanlı ve anaç
Ve şimdi yüreğin elindedir
Ateşlidir, dertli ve öfkeli
Ol sebepten
Koynundaki yangının kulağına
Usul usul sor şimdi

“Bu kaçınıcı ölmem”
Ve hiç unutma
Hasret ile vuslat arasında
Aşk vardır..

Meydana Dair...

1...

Meydanlarda kaybedilmişse hayat
Yitirildiği yerde bulunacak demektir
Ve meydanlara çıkılacaktır halaylarla
Çünkü hayatın nabzı meydanlarda atar...

Meydanları işgal altındaysa şehrin
Taşlar

kitaplar

şarkılar

Yürüyecektir

Ve meydana çıkacaktır

yumruklar

Çünkü halkın kalbi

Meydanlarda çarpar

Şimdi

Meydanlarda çarpar

Şimdi

Meydanlarda büyüyorsa umut

Hayatın taarruz vakti

Gelmiştir

Ve meydana çıkılacaktır

Omuz omuza

Çünkü devrimin yolu

Hodri meydandan geçer...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

2...

Kalabalıklar da yalnız kalır
Herkes kendi benliğinde hapisten
Biçare adımların başboşluğu
Mesken eylemişse bu meydanları
Derdi cemaline vurur bu kentin
Unutma sakın
Şehirlerin yüzü meydanlarıdır
İyi bak gözlerine
Her gece
Kendi içine kaçarak
İssız figanlar çeken
Bu meydan sensiz
Sensiz aklayamaz kederini
Efkarı taşınmaz olur
Kırıp boynunu gidersen şimdi
Kırdığın hayatın kalbi olacaktır
Vukuatsız çiğneyip geçtiğin
Meydanın kalbindeki geleceğindir...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

3...

*Nice can var ki gönlümde
Delik deşik edilse de tenim
Kan dökülse de sabır taşıma
O taşları döşeyen işçinin teri
O taşları çiğneyen işsizin hıncı
O taşları savuran Dalcı'nın umudu
Ve Mayıs'ın sonsuz ezgisi
Berdevam dalgalanıyor sinemde
Ve rap-raplı şarkılar geliyor
Bu kenti aşk ile fethetmek için...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

4...

*Ya çıkacaksın şimdi meydana
Ve ürkecek zalimin katırları
Ya da öksüz bırakacaksın
Ve fink atacak cop sürüsü
Sırf meydanı boş bulduğu için...*

*Şimdi yumruk olma zamanıdır
Beş parmağın bir olmayan halinin
Bir olan halidir halkın yumruğu
Bir kez sıkınca ardı devrimdir
Zamanıdır şimdi yumruk olmanın...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

5...

Dün, bu gün, hep ve şimdi
“Bu meydanda cengimiz var”
Yenilip geri çekilmediğimiz
Meydanda
Nice hasretimiz var
Uğruna nelere katlandığımız
Meydanda kalanımız çok
Anıları ak
Anıları bahtiyarlığımız
Anıları alın yazımız
Her biri ölümsüz
Her biri kahramanımız
Meydan da
Yeni bir hayat var
Dün, bu gün, hep ve şimdi
Bundandır meydanı bırakmayışımız...

A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı

6...

*Ne kadar gelip
Ne kadar geçersen
O kadar çok
Ve tutkuyla kur hayalini
Yerlerde sürüklenirken bile
O büyük gün
Bu meydanın nasıl
Ama nasıl güzel olacağını
Sen şimdiden düşün
Kürsü nereye kurulacak
Ayağa kalkan halk
Gerisini halledecektir nasılsa...*

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
ı*

7...

*Hakikat meydanında kurulan
Hayatın ve halkın kürsüsüne
İlk çıkan Anka olacaktır
Elinde Zeus'un yenilgisine
Vurulmuş ateşli mührün
Hak edilmiş tebessümüyle
"Her şeye değdi" diyecektir
Her şeye
Değecektir devrim...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

8...

Bir insanı
Her yerde kucaklayabilirsin
Ama insanlığı
Sadece meydanlarda
Ve dağlarda kucaklayıp
Öpmeden alnından
Çoğaltan bir bahtiyarlık
Taşımaz taklit öpüşmeler
Çünkü aşk
Etin üryan bileşkesi değildir
Çünkü aşk
Apaçık insanlıktır paylaştıkça
Güzelleşen kavganın
Abıhayatında serdengeçip
Sevdiğinin ruhunu öpebilmek
Saadetidir bu macerada
Ve Ernesto
Ferhad'ın Commandante halidir
Yoksa nasıl çıkardı
Devrim ırmağı Havana'ya
Ve kim
Che'den daha Mecnun'dur
Bir düşünün bakalım
Bakalım...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

9...

*Her isyanın bir meydanı
Vardır
Ve her asi
Bir meydanla kavilleşir
Uzağa ve dara
Düşse bile
Kalbi meydanda çarpar
Ve her asinin gönlünde
Özgürlüğün kızıl meydanı yatar
Nerede akarsa aksın kanı
Taşıyıp getirir Kızıldere
Ve hayatın düşüne
Kavgada düşen
Halkın sinesinden doğar
Ol sebepten
Vuslatına eren her isyan
Meydanda ilan-ı aşk eder
Hayata ve zamana...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

10...

*Damlaya damlaya meydanda biriken
Avazlar, havarlar ve ağıtlar
Günü gelince hayatı yıkayacaktır
Çünkü şehrin vicdanı meydanıdır*

*Ve meydanında kalkmıyorsa yumruk
Çökmüş sedasızlığı yırtmıyorsa nidalar
Umarını kederinde kaybeden şehir
Sızmış demektir secde ederken*

*Ve kendi acılarına neden bir şehrin
Meydanı olsa da vicdanı yoktur
Ve vicdansız şehir bir taş gibi
Yerinden alınıp atılincaya kadar
Naçar suskunluğuna mahkum olacaktır*

*Şimdi biriktir o taşları kucağında
Ve Filistinli çocuklarla beraber fırlat
En uzağa düşene zafer denecektir
En sonunda meydana defne takılacaktır...*

*A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı*

11...

Her gece ve an
Gelecek günlerimizin hasretiyle
Acılarımızın bakiyesini harmanlayıp
Yumruğumun ardından
Firar eder ruhum...

Meydanda çatılan kavlimiz
Daimdir gönlümün el değmezinde
İhtilal vakti öpmek için alnundan
Uğruna ölünen and olup
Vazgeçilmez söz olup
Geleceğim kıpkırmızı
Bayraklar, rapraplar ve marşlarla
Haykırışlar, gülüşler ve halaylarla
Mahir'in tüten namlusuyla
Geleceğim aşkınla mesut
Sevinç deryası gözlerinden
Gözlerinden öpmek için hem de
Bir değil bin kez öleceğim
Ve bir gün
Hayatı sarsacak olan
Adımların ahenkli isyanıyla
Geleceğim...

Eğmeden karlı başını bekle
Yeline karışan külümle geleceğim
Göğsümdede açan gülümle geleceğim
Umut yağmuru ile sıırıslıklam ruhumu
"Artık hayat bizim" deyişine vereceğim
Geleceğim Ey Vatan
Geleceğim kıpkırmızı
Kızıl gelinliğini görmeden
Ölmeyeceğim...

Görüşeceğiz...

Görüşeceğiz elbette
Heraklit ırmağının
En coşkulu yerinde
Şelalesi olup hayatın
Düşeceğiz durgun zamanın üstüne
Dalga dalga sarsılacak dem...

A
n
k
a
D
e
s
t
a
n
ı

Görüşeceğiz elbette
Çıplak Kral'ın
Suskunluk giydiği yerde
Çocuğu olup hakikatin
Kral çıplak diyeceğiz yine
Göz kırparak birbirimize...

Görüşeceğiz elbette
Kahrolası haksızlığın
Üstüne sürerken Rosinante'yi*
Adaleti olup halkın
Hesap sorarken Haramilerden
Asla titremeyecek elimiz...

*Görüşeceğiz elbette
Karanfilli sevdamızın
Gülüşü ve ölüşünde
Mahiri olup kavganın
Günü Kızildere eğleyerek
Beraber kucaklayacağız hayatı*

*Görüşeceğiz elbette
Büyük insanlığın
Hasretinin sonsuz yolunda
Adımı olup yürüyüşün
Tarihin meçhul neferleriyle
Hayata can vereceğiz...*

*A
n
k
a

D
e
s
t
a
n
ı*

* *Simurg*: Anka kuşunun diğer bir adı.

* *Quetzal*: Tüyleri parlak ve renkli, değerli bir kuş. Guatemala'nun simgesi olan bu kuşun erkeğinin göğsü kırmızıdır. Yerliler, son Maya krallının sömürgeciler tarafından sökülen kalbinin yerine quetzalın konduğunu ve göğsündeki kırmızılığın bu yüzden olduğuna inanıyorlar. Metalik bir ıslığa benzeyen ötüşüne bakarak *Quetzal*'ın ormandaki yerini tespit etmek mümkün değildir. *Quetzal*, tutsak edildiğinde uzun süre yaşayamaz. Bu nedenle özgürlüğün simgesidir.

* *Phoenix*: Eski Mısır, Yunan ve Arap kültürlerinin efsanelerinde bahsi geçen bir kuş. Ölümsüzlüğü ifade eder. Bu güzel ve hayatın sonsuzluğunu simgeleyen kuş, ömrünün sonuna yaklaştığını hissedince kendine güzel kokulu bitkilerden, ağaç kabukları ve yongalarından güzel bir yuva hazırlayarak içine yerleşir ve öğlen güneşi ile bu yuvayı ateşe verirmiş. Tamamen alevler tarafından yutulan *Phoenix* kuşunun kalan küllerinden yeni bir *Phoenix* kuşu 3 gün içerisinde hayat bulur ve görevi teslim almış.

* *Nekrofil*: Ölü seveci

* *Rosinante*: Cervantes'in "Don Kişot" romanında, Don Kişot'un atına verilen isim.

*A
n
k
a*

*D
e
s
t
a
n
i*

Tavır Yayınları'ndan Çıkan Kitaplar

- 1- İki Kardeşin Hayatı: Canan ve Zehra
- A. Kulaksız
- 2- Karanfil Halayı - Ümit İlter (Şiir)
- 3- Bir Kar Makinası Grup Yorum (I-II)
- 4- Kurşun Yangını Hasretin
- Hasan Biber (Şiir)

A
n
k
a

Boran Yayınevi'nden Çıkan Kitaplar

D
e
s
t
a
n
ı

- 1- Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde GENÇLİK (I-II)
- 2- Milliyetçilik Çıkmazı
- 3- Zafer Yolunda I
- 4- Yaşatmak İçin Öldüler
- 5- Gülüşün Hücrelere Takılı Kaldı
- Muharrem Çetinkaya
- 6- Feda Destanı - G. Yılmaz, F. Tokay Köse
- 7- Bütün Yazılar - Mahir Çayan
- 8- Umut Yağmuru - Ümit İlter
- 9- Başegmeyen Kadınlar - Yasemin Berrin
- 10- Destanlardan Efsanelere
- Hüseyin Çukurluöz
- 11- TECRİT Yaşayanlar Anlatıyor
- 12- Tutsak Dergiler
- 13- Canım Feda - Ahmet İbili

Haziran Yayinevi'nden Çıkan Kitaplar

- 1- *Devrimci Sol Dava Dilekçeleri*
- 12 Eylül Mahkemeleri Dosyası (I-II)
- 2- *Kongre Belgeleri-1: RAPOR*
Parti Cephe ile İktidara Yürüyelim
- 3- *Kongre Belgeleri-2: KARARLAR*
- 4- *Taş Değil Yürekti Elimizdeki*
- 5- *Darağacında Yapılan Siyaset: İDAM*
- 6- *GAZİ Gecekondulardan Geliyor Halk*
- 7- *Tutsak Aileleri, 12 Eylül ve TAYAD*
- 8- *50 Soruda HALK MECLİSLERİ*
- 9- *50 Soruda Din, İslamcılık ve Laiklik*
- 10- *EL SALVADOR Birleşik Devrimci Savaş*
- 11- *Direnış Ölüm Yaşam-1*
- 12- *Direnış Ölüm Yaşam-2*
Devrim Kuşağının Kahramanları
- 13- *Bir Direniş Odağı METRİS (Metris Tarihi)*
- 14- *Herşey Birliğimiz, Geleceğimiz ve*
Zaferimiz İçin (Devrimci Harekette Darbe)
- 15- *Bir Savaş, Bir Dava ve Zafer*
- 16- *Yeni Çözüm Seçme Yazılar*
- 17- *Cezaevleri Direnişleri-1: BUCA*
- 18- *Cezaevleri Direnişleri-2: ÜMRANİYE*
- 19- *Cezaevleri Direnişleri-3: ULUCANLAR*

- 20- *HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ (I-II)*
21- *Kontrgerilla Operasyonları*
22- *Mücadele Seçme Yazılar (I-II)*
23- *Direnış Şiirleri*
24- *Dava Dosyası (I-II)*
25- *Bize Ölüm Yok*
26- *Bayrağımız Ülkenin Her Tarafında
Dalgalanacak*
27- *Halk Sınıfı (I-II)*
28- *Amerikan İmparatorluğu Milliyetçilik ve
Demokrasi*
29- *Kürt Sorunu Nasıl Çözülür?*

Anadolu Yayıncılık'tan Çıkan Kitaplar

- 1- *Tarihçesi ve Yaşayanların Anlatımlarıyla
İŞKENCE-I*
2- *Hapishanelerde Katliam
(19-22 Aralık 2000, Belgeler, Tanıklar) - I*